

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Praedicatorum Friburgensium lector - Cod.
Ettenheim-Münster 191**

Weisser, Philipp

[S.I.], 1628-1929

Institutionu dialecticarum. Pars tertia

[urn:nbn:de:bsz:31-117415](#)

Anisopteridium

habere finit. sed etiam est in hoc sensu non
et vita ipsius non tam denotat spem futuram
habetur. sed etiam inesse esse abutur. 20. fin.
mox et ipsi ratione, si pro denotat ratione
futuram sicut ipsa potest convenire fato. n.
rata in fato rata, et visibilis. sed illa postea
finis et ipsi ratione sicut nota ratione finis
sicut ipsa ratione convenire fato: rationabilitas non
est finis visibilitatis.

Pro complemento et non libenter Rerum humana
prefit hic ipsiuslari an ipsas defutare cunctas
gentes habent velim. Rata negotiata vel fata
velarem, sed quod hoc dicta causa tyrannum excedere
nisi est illam alibi comodius structuram, s.

16. Jan:

**INSTITVTION
DIALECTICARVM
PARS
TERTIA.**

Considerabis istis qd ad tam et rame mentes quae
structure velibet restat vel d alijs de qd qd si
rung tr ni media sufficiant. ad eam n. cii
ni 2. Exponit puritate dicta rediremus et ostendam.
Quia vero ois qd in hac parte tradidolent
ni recte argumentatus convenienter privile
illa qd sit, agemq; et postea ad ergo hys desce
demq;. Eorum fundamenta presentes ex lib:
priori artis, ut in proximis non gmfimy.

Dubium Primum

Quid sit Argumentatio.

Argumentatio est oratio in qua ex una ad
plurimi operibus alia securi denotat ut
Hoc deficit ut melius intelligatur renovanda
et in memoria illius qd pugna dicimus de hoc,
hac mentis operis. Quid illius sit, quam
ratione inveniatur, in quo non ex alio
interior. u. q. si qd decat. Et hoc est aut, operis
et hoc, qd Petri est aut; in quo non tam operis
dicimus nec tam in dictam, alijs est sed non
est.

Dicitus Argutias.

Argutia est dicitur
autem.

VTION
ICARUM
RS
IA

Genitivus oratio.

Propositio significativa

Nota illationis
quadruplicis.

Conditionalis. i

Rationales 2.3.

Causalis. 4

Quibus constat
sunt argutae?

Diversi Argutiae.

Argutiae Mala.

Argutiae Bona.

Bona duplex.

et per hoc et unde ex alio colligimus et inscrimur.
Et ad hanc quam operam mentis facultatis
argumentum hoc definitur.

In cuius dicto oratio locum generis obtinet.
Externa pars propter hoc dicitur. Et ex hoc,
cum magis dicitur. Item n. eam saepe in diversis
modis argutiae. In Quidam, ex quo alius scriptor
est hoc potest esse vel una ex parte tamen; vel ut fieri
solet in enymemate. Vel plures vel sit in aliis
modis et aliis scriptis argutiae. Et hoc vocatur
ans. In C. est significativa ex alio; et vocatur ea
significativa vel ex sensu. In P. est significativa
vel alius in sensu; et hoc vocatur nota illata; quia
scriptor carmine et illata parvum tactis denotata
est. Hoc a. Et rationis seu illationis primum f.

Si ergo. Tert. Genia.

In Constitutis argutiae, vel consueta conditione,
notam. v.g. Si dies sunt, haec sunt.

In A. et B. constitutis argutiae ratione. v.g.
Hoc est autem, quod est inveniens inservit.

In C. constitutis argutiae causalem ratione.
Quia hoc est ratio, et res ipsa. vel hoc est res ipsa
qua ratio.

Hoc ergo argutiae constitutis antecedente et causa,
quente et nota illata.

Dividitur hinc argutiae in Bonam et
malam.

Mala argutiae illa, in qua significatus non
inservit ex antecedente scripti denotatur.

Bona vero argutiae ex oratione non in qua significatus
inservit ex antecedente scripti denotatur.

Hoc igitur bona dividitur in formatum et
mala.

Bona Matis.

Matis & illa in qua confusus iste iste est
ex antecedente ex pecuniorum connexionem
quoniam cum illis habet. illi, & arguit facta
in re utili non mala. Et non mala intelligunt
quod, quod confutat arguit.

Bona Timatis.

Hoc est arguit & illa in qua unum refert ex
alio per rectam dispositionem quae termini
inter se habent et per recte motu colligendi
unum ex alio. Unde supradictum sit & quod ex
quod arguit confitit in se fuit falsa: quia vero
arguit sit bona, et frater. sed hoc arguit de for-
malitate cuiusque non est cur admodum de re,
tale vel falsitate proprium; sed attendi debet
modo colligendi et non personi utre ex aliis
n. g. haec arguit, et lapis & durus, et hoc & lapis
sed hoc & duri. est legitima si frater arguit
per rectam hunc nemus dispositionem et bonum mo-
rum in personis ratione ex aliis, & modo in qua
cuius manu regias per bona efficientia arguitur
et si quis in talibus arguit adquisient & mutatis
non minus breviter ad misericordiam figura-
re ab homine arguit uti etsi quis per se quia
fuerit. n. g. in ista, et etsi quis per se quia
etsi hoc est aut, etsi etsi hoc est non sensibile
nisi forte aliis sit insensibilis, tunc n. negari posse
terit. sed figura et forma per se sensibilis
sit in talibus non, ut horum & rati utrumque
distinguatur ad certos ad eum cogitare si admittit
seruit quod.

Curia quoniam unum arguit dubium exicitur
an arguit mala sit multipliciter arguit: n. g.
ista; ~~et~~ ally; sed Petrus & dominus. et videlicet quod si
doctus nam

Dubium an arguit
mala sit finis
sicut arguit
n. g. quod sit non

Probat à simili.
q. sic.

Probat à simili.
quod non sit.

Rāw q. non sit.

Rā malam A. &
gtaem non q. si
simpliciter or.
gtaem.

Diffr. simili.
lauinis.

nam p̄p̄io falsa; q. simpliciter p̄p̄io; go et argutio
mala est simpliciter argutio. conſequens
pertinet à puritate rati. Dicendum tu et al huius
inata argutiam non esse simpliciter argutiam
licet figurum vel similitudinem habens ut
est: eto fere modo quo hoc p̄p̄io non simpliciter
est hoc vicendyle, sicut hoc p̄p̄io, q. a figuram
alium non habet h̄t. ita et argutio mala non
veranda simpliciter et argutio, sed cum ad
eis sit, argutie mala. et rati huius sit ex ista
nam argutia & illa in qua non interficit ex alio
sed mihi mala argutia non non interficit ex alio
licet ita appareat quasi una interficit alio
tum re vera, neq. ex mihi ferme, neq. mala
id h̄t. concepsit n. antecedente in mala
argutia ut negari centrum; q. in h̄t argutie sit
ex alio centro modū cognitum, nulla & cognit.
go argutio mala, non & simpliciter argutio.

Ad ratiem in contrarium oblatum Petri conu-
dens aut, et nego centrum. Disparitas & n.
de p̄p̄io falsa, et mala argutia vel conserua.
nam p̄p̄io vel p̄p̄io non differens ad figuram
non vel falsum. solum n. datur in p̄p̄ia
p̄p̄ia, q. figura alijs enuntiando & sine illius
q. emundatio, sit non, sibi falsum. immo eadem
p̄p̄io, q. non & non, responsum est ex falsa.
h. g. Petri curvit, currente retro, Vera &
expanso Retro à curvū, falsa. q. mihi argutia
non contingit; illa n. p̄p̄io se ad h̄t quoniam
interferat ex alio et non interfici ex alio, de
noletur, q. argutia mala non habet. factum
go in ratiem & similitudinem aliquam in h̄t. factum
Neg.

195.

Nec d' argtos bona, pt feni mala sicuti p̄p̄io
mero pt feni falsa. sed c̄ntga sit̄ semel bona,
fenḡ sit̄ bona: et bona argtos sit̄ bona.

Argtos bona
pt māne bona.

Veruntamen nōre argtos nel c̄ntga, pt
accipi s̄t̄m ḡt̄m uſt̄, tam bona qua nādū
argtos. h̄c mala non sit̄ f̄m̄pl̄c̄ler talis
sicuti dictū.

Quia nōre ad c̄ntga bona, nel ma-
litiam argtos multū cenducit cognitio
veritatis nel falsitatis p̄p̄io nece oīd
p̄p̄io e quidnam ad veritatem p̄p̄io ali-
uius retrah. Et nōre q̄ ut aliq̄ua p̄p̄io
categorica nōre sit̄, plēm̄ q̄ assignat̄ duas con-
ditiones.

Duis conditio
nōre bono p̄p̄io
Categorica.

3a conditio.
Vt supponit ex-
trema.

3a. Vt p̄p̄io atua sit̄ nōre, p̄t̄ q̄ extrema
supponit̄ et̄ q̄ p̄ codem supponant̄ aut̄
veritatem in atua cui q̄ntia p̄rietatum
logicatum. Vnde h̄c p̄p̄io. tr̄t̄ s̄t̄ doct̄y, nōre
e: h̄c nōre falso; sit̄ h̄c s̄t̄ doct̄y q̄a p̄dam,
nōre extrema supponit̄ nel veritatem,
tu nōre supponit̄ et̄ nōre extrema q̄ p̄p̄io
t̄to extrema p̄rietates logicatus q̄ codem
distributivas. quare concordat̄ nōre extre-
ma p̄p̄io afflue, ne alijs tract̄t̄ extre-
ma alijs p̄rietates logicatus.

2a conditio.

2a conditio. At̄ veritatem p̄p̄io nōre
sufficit si alterū p̄p̄io non supponit̄, nel si
utrumq̄ supponit̄, non tu p̄ codem. nel
u. g. h̄c, nōre p̄p̄io. P̄t̄ nōre e p̄p̄io,
quā nōre n̄. extrema supponit̄, non tu

non tu q; eodem. et hinc illa vera. Ante
non currit. q; formaliter non supponit
tum dicta fuppy.

De Veritate ipsius scripturarum iam dicta
et fypsa. Quare plenti nō de illis dicantur.

Unum tu arguere es. q; contra fiam conditionem at
obisci; huc spacio. Pr; & fia divina; si atra et
vera; et tunc fiam et probatio non supponit q;
eodem. q; illa q; a condicione non petitis sed non
habem spacio atra. mo. et consy. praelat.
q;bus nim: fiam n. illig spacio. Et se: fypso,
nisi p; ea persona, et non q; spacio. Et se: fiam non
supponit q; eodem. q; spacio dicitur ne. q; non

PX. Cum d. - theme, Nam spacio in diversis
spacio vera. p; spacio fiam p;li citatum of
miseris fiam. fiam resu subita. fiam volentes.
fiam ista diversa cum Patre. licet
p; explicita difficultate non supponit
q; eodem. Secu hinc res Theologica.

Circa ista diximus, com arguam con-
stat ante celeste. Con sequente ei nota illa,
adversarii q; in diversis arguitur. fiam
diximus ista collorem. In arguitur n. conditione
illud, aut q; mediate fiam, sicut narrata
(Si). Altemus vero, sine autem dicitur con-
tinctorum fiam sequitur mediate, sicut con-
sequens. ut hinc arg. Si hoc vidat, hoc hinc alio.
Videt hoc hinc alio, si hoc vidat. Hinc ultimum
aut q; mediate fiam cuiusnotio condicio-
nalem, si. Illa prius vero est consequens.
Et idem

Notatio de
trity Notis il-
lationis.

Hoc dicitur h
ut dicitur. P; r
tifices.

Ante arguitur fe
hunc has 3. arguitur
propositio, fia bon

DUBIUM

Quotna

cies bon

mentis

Sunt triplicia illa
supponit spacio. In
Karamalum.

Scorilicu canifali et
p;li fia arguitur b
numbratur a ente
Subfig. Entymem
notis. Dilemmi &
arguimus. Arguo
vix, autem q; recte
p;li infra plurim
Entymem & Arguo
diximus ex alter
autem fia lib. 2. p;li
q; fe fer-

mentis

Arguo
vix, autem q; recte
p;li infra plurim
Entymem & Arguo
diximus ex alter
autem fia lib. 2. p;li
q; fe fer-

mentis

Arguo
vix, autem q; recte
p;li infra plurim
Entymem & Arguo
diximus ex alter
autem fia lib. 2. p;li
q; fe fer-

Et idem dicentur de auctae confabili. n. g.
q. q. hoc & ratus & rati. Vol. hoc & rati. q.
hoc & ratus.
In rati auctae q. q. j. p. & a. o. r. a. c. q. q.
Atq. ad has 3. auctas p. r. e. d. c. u. s. e. s. e. s.
c. y. n. e. t. i. c. s. f. a. c. t. b. e. n. c. f. i. c. e. m. a. l. v. e.

Dubium Secundum Propterea sunt Spe- cies bona Argu- mentis Rationali.

Suxta tripli em. illar. Nobam, tripliciter et supra
dum p. r. a. c. t. a. e. m. In Conditionalem. Confabalem
et Rationali.

Sed relata confabali et conditonalis, q. r. i. g. h. i.
quod s. f. f. s. a. r. a. t. a. s. b. o. n. a. r. a. t. i. s?

Numerantur a. c. t. e. b. e. s. x.

Syllogismus. Entymema. Innotatio. Exemptio.
Sontes. Dilemma.

Syllogismus & Argutus & tam constans tripli
s. p. r. o. p. t. y. a. c. t. e. et recte in le. se. d. i. p. o. s. i. t. i. s. de
q. u. o. d. i. n. f. r. a. plura dicem. fol. 233.

Entymema & Argutus habens duas p. r. i. e.
q. t. a. m. u. n. a. q. z. a. l. t. e. r. a. i. n. f. e. t. u. r. o. d. illu.
n. o. c. u. s. p. o. t. e. lib. 2. p. r. i. o. n. u. m. Syllogismus in
p. r. e. t. o. m. q. q. f. e. r. e. i. n. E. n. t. y. m. e. m. a. t. e. m. d. u. a. l.

*Species bona
auctatis ratus
sunt sex.
Syllogismus.*

^{2.}
Entymema.

Dum instrumentus sive p̄missa u. j. hoc sit,
go h̄o & nirens sensibile.

3.
Inductio.

Inductio ē argutia in qua ascendentis
vel descendens uniu ex alio inferatur.
De qua paulo post latet.

4.
Exemplum.

Exemplum ē Arystao in qua unum
ex alio inferatur p̄p̄ aliquam similitudinem.
Dinem. u. g. Barbarus hoc fuit misericors
in fratre suum, go et tu eris misericors in
fratre tuum.

5.
Sorites.

Sorites ē Arystao in qua ex una p̄p̄
ad aliam ex illa rursum ad aliam
et gradimur ut tandem p̄m̄ p̄p̄ con-
nuntiam cum ultimis, vel ut p̄dū
ultimis p̄p̄ connuntiam cum p̄to qd.
u. g. si es argumentus hoc. Tis h̄o & aut
ēc alio nirens & nirens & copys, &
copys & substantia. go tis h̄o & suista.

6.
Dilemma.

Dilemma, quod alias syllagijs
corpotr. & Arystao constans & vobis
vel pluribus p̄p̄ib, ex qd̄ quali bōl
concepit argutias sive p̄bal intentum.
Vel ut alij dicit. & Arystao constans
duab p̄p̄ib inter se oppositis, p̄p̄ si me,
vobis non habeant optimi p̄p̄ argumen-
tibus & negatē unū ad alterū alterū.
u. g. hoc aut ostendendo equum, vel h̄o vel
& brutum, si negat responderet esse hec
optimi p̄p̄ dicet, go te brutum. Et hinc h̄o
arguent sive in luthū, si negat negat
brutū, optimi p̄p̄ niferas, go & h̄o. Et hinc
item.

Dicto Argutus
in Probabilem et
Necessarium.

Qis Argutus fuitis
et necnia quo ad
illam.

Argutus probabilis
qua?

Argutus Necnia
qua?

Explicatio
quarundam
Argumentati,
orum.

iterum argutus probabilis contra respondentem
suum intentum.

Post has dices et ad hinc alio et quia argutus
dicitur in probabilem et necessariam. Potest a.
argutus probabilitas vel necessitas ex diversis
causis conuenire.

io Ex parte confugat et illatis. 2o. Ex parte
permisso et consequentis. Logenius
de necessitate pro modo hoc confusat in
et illatis, etis argutus probabilis necnia quo ad
illam, qd in illa se confugens refert
ex antecedente rite bona dicitur. Quisnam
Vnde argutus probabilis quo ad illam solum
huc locum non argutus materiali, ut raled in hac
materie, qd dicitur filii. Licet in hac matre
argutus et aliis confugat sic necnia rite mater
n. j. Petrus hoc, qd Petrus est att. Logenius non
de argutus necnia et probabili in ea acceptio
ne sic utrue, huc locum tam in matre
quem fuit argutus: qd argutus probabilis
ex parte permissione et consequentis, illa
vix omnis et confugens sunt probabili. Argutus
et consequentis constat prouisoris
probabilis et argutus fuit et mater, ut
pabet experientia. ex a.

Ex his prius argutus etiam fuit clara nec
magnum in genere systemi etiam non mai
or agent explicare.

Syllogismus quem et sui obiectu fuit et
specie obiectu non erit explicare.

Enthymema non facile sed sit cognoscitur et
sit deinde. t m nota et tenui membra respondeantur

Ex Enymenale
fil. Enymenae
ad hanc Enymenam.

Syllabus per additionem alterius primi
in centrali multilateralis duas partibus et con-
glutinatione. Et ex istis ratis cunctus et
tangit, vocat Enymena.

Aicens depro.

Descens depro.

Aicens ordinat
et restringit eam,
noscendum.

Circa fundationis definiti in quadrivium
quod sit regius, in qua una infra ex aliis
ascendens vel descendens. Hoc et Aicen.
Ignotum alium sit quia à singulari disti-
cuentes enumerantes ad ignis. Hoc etiam
egregio, vel gradatio. sed cum ab aliis singulis,
ita unius termini eis ad ipsius luminum circem
u.g. multo facilius an haec propria sit nemoris, i.e.
nei calidior. Propterea et cedens. iste ignis
calidior, et iste, et iste et iste. Et pri degradu-
tis. propter ignis calidior. Descensus vero
progressio ignis ab initio ad singularia
sufficienter enumerata descendit. u.g. qd
sit arator. Quis ignis calidior, propter singularia
nudum, vel singularia sum pliciter, qualia
sunt Petri, vel Pauly. Vel singularia
respectuem compare se alterius rati fusionis.
u.g. hoc, vel agere. Quis tu in igne singularia
sunt.

Vix nota Aicenem ceteros ordinari ad cym-
bium cum veritate propria eis, quod ut vera sit
debet, eis pertinet cubile esse versus, et sequitur
debet ita singularia, modo tan pectoribus
numerari. Vix tamen quoniam eis singularia
speciales prout enumerari hoc non possit
nigritto, sed debent enumerari hoc non possit
nigritto, sic de singulari que
ad cymbium jattus.

Depon.

Descens ordinis
ad falsitatem
cognoscendam.

Descens vero certus ad cognoscendam falsitatem.
Item quod per criminalia, n. g. facetas huius
genus, ois hoc, legis, statim cognoscere potest
sit descensus licet ex iste hoc est legis. et
iste licet. Et cum falsum sit illa estis que
falsum esse debet. In quo descensus non est, est
tia singularia cum merare, dicendo est
descensus, nam in falso tali est
ceteris cunctis unde spissus subiecta contem
tam, esse falsum.

Affensis et Descensus et quadruplices
Cognitatio et Copulatio. Dismutatio
et Disunitio.

Affensis et Des
census quadru
plex.

Quo d'ire, ut intelligas; Hoc q. illa
coniunctio copulativa (Vel.) duplicitibz
esse accipi. Et copulativa; Et copulativa.
Copulativa sumit, potest coniungit duos terminos
duos, et non spissas, ut potest dico, Petry et Pauly
enarrat. Copulativa sumit potest coni
ungit spissas partes. ut. Petry et Pauly, et Ba
men et myself. Eadem modo potest accipi
dismutatio parata. (Vel.) ut n. accipi
dismutatio et dismutatio. Et hinc etiam acci
potest cum coniungit duas term. n. g. Petry
vel Pauly et Lapinus. Dicuntur autem, potest
spissas natoe vel coniungit. n. g. Petry usq
vel Pauly dismutab. Nec supposito tamen
vel descensus copulativa, potest spissas coni
ungit. n. g. id est ignis calidabit, iste iste ignis
calidabit, et iste ignis calidabit. Et iste iste
nisi calidabit.

Coniunctio copu
lativa, et dup:
Copulatio.

Copulativa.

Particula dis
mutatio, Vel
et sumit dupl.
Dismutatio.

Dismutatio

Affensis nkt
Descensus Co
pulations.

Per

Aff: vel Def: Cognatus.

Affens vel
Defens Dis-
tinguishing.

Aff: vel Def:
Disunity.

In a ^{continuo}
obtenere se vera.

In ap: vel def:
Disjunction factis
et una vera.

Per Descensus et pars ignis califiant go et
iste ignis califat ^{et} he calct: &
Affens vel Defens ^{Cognatus} iste go ascendens vel
descendens o temporis omni d. m. Et he cognatus hoc go
in g. iste ignis et iste ignis califiant, go est i,
mid califiant. Descendens ~~est~~, iste ignis
califiant, go et iste ignis. s. iste et illa.

Affens vero vel Disunity Distinguishing
go ascendens vel descendens ~~est~~ iste
spes distinguimus. n. g. iste hoc disputat
vel iste hoc disputat. go hoc disputat.
Descendens et hoc ally, go vel iste hoc
et ally, vel iste et ally.

Affens vel Disunity Distinguishing & go
ascendens vel descendens hoc Luminis
Omnium genos. n. g. Vel iste vel iste, vel iste
hoc disputat. go hoc disputat. Per Diogenem
sum st. n. g. hoc disputat, go vel iste vel
iste hoc disputat.

Propter Affectionem Cognationis et Disjunctionis
huc ~~moda~~ dicta, q. ad veritatem affens ea,
pulchri petat eos spes numeratas ex
veras, n. g. ut iste sit vera affens cognitio,
tunc, iste hoc disputat, et iste hoc disputat.
go est hoc disputat. rex nisi ut ~~est~~ est
spes sint vera: ad affens vero vel descendens
aff. in notum fatis una quem singulariter
sit veram. n. g. Ut iste sit bona affens iste
distinguimus, iste hoc disputat, iste hoc disputat
go hoc disputat. sufficit q. una spes vera sit.

Et

Et non amplius q[uod] affenny vel defensy equa,
hinc s[ic] respectu termini supponentis
distributio[n]is, ut veritas et p[ro]p[ter]a agnoscatur.
u. g. iste hoc disputat, s[ic] iste hoc disputat, s[ic] iste
disputat, s[ic] iste hoc disputat.

Affenny vero et Dif[er]entiya Cepulatio[n]is hoc no[n]
h[ab]et, sed ut est respectu termini supponen[t]ur,
h[ab]it collectio[n]is. u. g. isti disti disti s[ic] isti s[ic] isti de
aliis, sunt duas enim p[ar]te[bus] trii. q[uod] oes
sunt duodecim p[ar]te[bus] trii.

Dif[er]entia retinens Affenny vel Dif[er]entiya plenaria
et respectu tem[poris] supponentes determinis
naturae. u. g. iste hoc currit, vel ipse hoc cur-
rit. q[uod] hoc currit, vel q[uod] am[bitus] hoc currit
Affenny vero et Dif[er]entiya Dif[er]entia p[ar]tis
respectu tem[poris] supponentes confusa.
u. g. si nihil dicitur retinens descendere
in h[ab]itu p[ar]te. Q[ui]s hoc te ait, dicendo q[uod]
vel e[st] hoc, vel hoc, vel hoc' ait. Si Dif[er]entia
sunt respectu tem[poris] supra, confusa. tunc
et Dif[er]entiya Dif[er]entiya vel affenny, sit
q[uod] respectu tem[poris] supra. Determinante
tempore vel iste vel ipse hoc currit. q[uod] hoc cur-
rit.

Non in conueniens videlicet his alijs de modis ap[pe]l-
li p[ar]tis hypotesis, Cepulatio[n]is et Disputatio[n]is dicere.
Si n[on] nominis in Cepulatio[n]is bis sunt modi a[re]a
quibus.

Primum. A, tota Cepulatio[n]is atra ad ymaginib[us]
ex parte, bene tunc arguit. u. g. bene uollet
P[ro]p[ter]a currit, s[ic] Paulus monit; q[uod] P[ro]p[ter]a currit, q[uod]
Paulus monit. Et vero h[ab]et h[ab]et s[ic] ista, q[uod] u[er]o

Duo modi ar-
gendi in p[ar]tibus
hypotesis!
i. modus.
in cypulatio[n]is.

III

spat nentalem cypulacione petij ut ambo ex
partes sint verae.

2. modus.

Secundus modo. A, tota Cypa regna cum alter
unus partis ad negarem alterius partis, bene li-
bet argutari. u.g. bene valeat. Non poterit scribitur
Ponit. sed poterit scribitur Ponit.

3. modus in disjunctio-

i. malus.

In Disjunctio finit 3. modi argumentum.
Primo. A tota disjunctio cum negare unus
partis ad refutare alterius bene licet scribi.
u.g. bene valeat. hoc est ait, vel Angelus & Lysis.
sed Angelus non & Lysis, go hoc est ait. Et iste mo-
dus tam in disjunctio pponit, quia impo-
nuntur.

2. us modus. A, tota disjunctio ad aliquid
ex parte bene valeat. u.g. hoc est ait, vel Angelus
& Lysis. bene valeat, go hoc est ait.

3. us modus. Ab Affae unus partis disjunctio
ad libitorum disjunctio, bene valeat u.g. Sed hoc
& sit, go hoc est ait, vel Angelus & Lysis.

Exemplum. Scrives, et Dilemma
faciles habuit pri cyprien ex ad sope, tu
restas dotta q. et quod ex his propter argutias
rebus huius fontis arguit?

De Syllogismo tertio esse debet q. sit argutus fontis
firmitate modo si figura sit sufficiens.

Enthymema non & fontis argutus, q. consequens
aliquis riferit probabiliter tunc ex antecedente
et pt q. aut nem, et consequens falsa.
u.g. Iste feminat, go colligit fontis.

Exemplum. Et tunc argutus Matis, et non
fontis, q. sit dari ni illis aut nem et causa
propter sufficiens.

Quoniam p.
fontis fontis,
et quae matus.

Syllogismus
fontis Argutus.

Enthymema Ar.
fontis Matus.

Exemplum Matus
et Argutus.

Argentum falso. n.g. S. Benedictus fuit pater,
per misericordias, qd et fr. fides patienter.
Sorites & est argento viae. Illa n. for-
ma Argenti si in moxa probabilitas habeat,
bit autem, qd cause quae falso.

Item sorites
argento viae dicitur.

Dilemma si frat. ex membris repugnum
habet, et medico carens, qd argento frater
nunquam n. pt dari vnde nemo et cognitus
falsum. n.g. hoc autem vel & bruta, vel ho, sed
non & ho, qd & bruta. Et rufus, sed non &
bruta. qd ho.

Dilemma argento
fratris dicitur.

Invenit in fundo si frater p. defensu, &
argento frater. in defensu n. boni p. vales
qd ipsius uniti complete distributa ad frater,
tunc ipsius sub ipsa contentus. n.g. Si plan-
tae vivens, qd et amaryllis, cypri, qd
alii plantae qd vnde viventes.

Invenit per
defensu facta
et argento frater.

De Invenitione novi
sit argento frater dubius. sed probabilis qd,
medio, qd invenit facetas, eupta sit et
argento frater, qd bene vales p. n. gravem.
mox ubi est singulari, qd sufficiunt em-
menatis vel in via numerant non possit
ad subita constantia ad ipsa p. p. vales
n.g. iste ignis calfarit, et p. p. et p. t. iste
et sic deinceps ego dico ignis calfarit.
Si dicas via singularia non cognosci et ea,
symptem numerant non posse. qd non cognos-
cere den distincte via singularia, bene hi
confuse, qd sufficiunt addita constantia, ut in
sufficiunt contineri sub ipsa unitate qd posse.
Et suffici, qd sufficiunt contineri, ut ipso
gratuerit suffici, ut ipsa unitas qd posse
boni

Invenit p
defensu frater
qd argento.

N.B. Constantia
vocata illa vales
ba. Efficie de finis
gutis. De qua ut
supra fol. 157.

*Cenclifio
Syll: Dilem: d
Thund: epe ars,
gtaes fntes.
Caterne mates.*

Dubium
An angas Cogn.
Salis et Cognitio,
natis in fructis
vel multis angas?

bone inferri.]. Conclusio ergo syllagi-
num, Dilecta. Invocationem, meo
supra explicito, esse Aryptae frater
Cateras vero Mates, quia non valent in reum
hanc maa. Et hinc de Aryptae Platyr.

Pobest a. et idem Dublin munici de proposito
confali et Conditionalis: Vnde ista via
fuit argutae fuit, vel haec Mates?

In no ad argutaem causalem hoc sciencia
et certe illam non esse frumentum coniugium;
sed tunc matrem, quia in illa contigit ratione
et probabilitate tunc, et contingens. sed non apte
fructu causa nouaria est contingens, ut videtur
sed sive concepsa antecedente nervis inter
coniugium. Ergo argutus causalis non
fructus sed mater. nam probat in hoc expto.
n. g. Dicendo. quod si dimes quod docti. ans fit sive
nervi et corporis fatrum. sed non sic; quia hoc
est ratione visibilis; coniugium quidem nomen
sed tunc sive certam matrem, quia illius conse
quens habet rationem connexiorem cum ante
cedente.

Conditionalis vero argutus utrum sit fructus
vel mater, maior systema ingreditur. Illi r. p. m.
tant dan conditionales probables et contingentes
sunt immensus. illas et tu nisi illas confe-
quenter debent affirmare conditionalem
argutiam esse materem; quia ista in illa vari-
ans nem est argumentum falsum.
Nestor oppositus conferas uenit, nulla si:
argutiam conditionalem in vi illius sumpta,
esse probabilem aut contingenter, sicut ne ex
fari.

Janam est impropositum: q. cuius intelligi
 ha nota illam argutam ~~notam~~ ~~seconditatem~~
 sit vera, nam ea consensu bene inferi ex ante,
 cedente, licet oportens sit falsa, n.g. si petry & hinc sit.
 si petry & lysis, totum dicitur. Nam vero est falsa
 tam in qua consequens non inferi ex ante licet
 prius vera sit. n.g. si hoc sit, petry dormit
 & falsa, ex consequens non inferi ex ante. Vide
 ergo illius axioma platonis conditionalis
 nimirum agit in esse. id est, in conditionali
 non plausibiliter hoc est, non est sed tunc q.
 si hinc sit, alius et erit. n.g. si hoc valat, totum falsum.
 ex quo colligitur in conditionali vera con-
 sequens ex necro inferi ex ante, licet prius
 prius sit contingenter. n.g. si petry & alijs per-
 hapse colorantur. et raro huius est relata com-
 plicitas in illius sumpta sive mera
 necnon sit connexione cum prius segmento:
 sed in illa, consequens necro inferi ex ante,
 et segmentis tales prius ex sunt in manu natu-
 rae prae notato dicimus & auctio conditionalis
 vera posuit plausibiliter dici arguta sententia;
 sed in illa consequens nunquam inferi con-
 tingenter, sed ex necro, ut istud. in quo con-
 venit cum arguta sententia, licet non adde-
 ratur arguta sententia numeranda sit.
 Dicimus malum arguti conditionalis natiliter
 ius. Ab affectu anteriori ad affectum segmentis
 bene valeat. n.g. si hoc sit, satis. sed hoc sit, go aut
 & non tu nales ab affectu segmentis ad
 affectum anterius: n.g. dicendum, sed autem & go ho
 &

Axioma platonis

 conclusio.
 Argutus conditionalis est sententia.

 Duo modi ar-
 gumenti conditio-
 natis est sententia.
 i. Modus.

2. mahr.

2. ns. Mox argit. à negat. preceptis ad ne,
gaem autem bone volunt. u. q. si hoc est sit. & le-
gen & sit, go non & h. Then tu & contra u-
lēt à negat. p̄ntis ad negat. conseq̄uentis
dicendo; ju non & h, go non & sit.

Dubium Tertium Quae sint Leges bonae Argumentatis.

Bona Argutias
Lex 1a.

Lex 2a.

Aproposito legum designatam notam & principiū
illius esse si: quodlibet & uel non &. Cuius
argutia velut firmissimo fundamento instituitur
et ad quodcū demonstratioq; uirum. & baris per
nullum ratione sit, sed & plane indeumen trahi,
le nomine nati cognitu. Hoc proposito
go Lex bona argutias &, quod si uenit
ex aut. preceptis ex non sit esse falso. Pro
hunc & ista. go non confundit undiq; ex in-
tegra eaa. tot ueraciu boni; go ex ante ne-
ro non sit lex consequens falso. quod est
alas. uero non ex integrā eaa undiq; falso
erit. aut certe ab ista ex mittitur.
Et Lex &. Consequens falso, non nisi
ex falso ante sequitur. Hoc & Lex
constat

consequens ad
n. h. h. d.
non t. i. c.
eum conferunt
so non d.

n Tertium
Leges
quimentis

constat facile ex prima lege.

209.

3a Lex ē, in bona sequens si ante necrum
erum, consequens est esse necrum, nec
possit esse necrum. probat hoc ratiōne. quia aliis
possit dari aut necrum est consequens falso, q
et alia sicut Reg: Si si ante necrum, conse
quens est et esse necrum. probat autem. Autem
sit necrum, qd necrum, uti de party necrum,
satis supra dicimus; illud si est esse
necrum. sed sequens non est necrum
potest autem esse falso, qd ex ante necrum,
potest sequens consequens falso; qd difficulter
admittetur.

Lex 3a

4a Lex ē in bona consequens si ante
est possibile, consequens non est esse immo
possible. Probat. qd in possibile est
falso, possibile necrum est qd necrum, est necrum.
Si go consequens in possibile potest sequens ex
ante possibile, possit et omnino ante
sequens consequens falso, quod sic next.

Lex 4a

5a Lex ē in bona consequens.
Si sequens ē contingens, aut non est
esse necrum probat hoc. qd aut necrum p
est necrum, consequens non contingens est qd
falso. qd consequens contingens non est
sequens ex ante decipit. probat consequens; qd alias
ex ante non potest sequens consequens falso.

Lex 5a

6a Lex ē, ex ante contingenti non
potest

Lex 6a

potest se consequens impossibile. ratiō
q̄ā āns contingens aliud p̄t esse nemū
fū consequens impossibile p̄t fālū, q̄o
ex ante contingenti non p̄t se consequens
impossibile. alia p̄p̄l consequens fālū,
fū se ex ante vero.

Lex 7a.

7a. Lex ē ex ante impossibili p̄t se
consequens nemū, s̄t fālū, contingens, et
necessariū. Quia fālū possit se ex in-
possibili, potest fālū n. ex fālū se
fū impossibile fālū, q̄o ex impossibili p̄t
se fālū. q̄ vero et ex impossibili possit
se nemū, ratiō hoc exato. De riuensē plan-
tis tūc arborē riuensē, q̄o tūc arborē plantis
ubi cōp̄tā mīdes consequens nemū se
ante impossibili.

Lex 8a.

8a. Lex ē quia quāsi ex 7a deducitur
ex ante impossibili p̄t se ~~the~~ nemū
gleynus. ratiō q̄ā impossibile p̄t fālū
Necessariū vero p̄t nemū sed ex impossibi-
lī ut dicitur. Et quod se ex impossibili
ante impossibili p̄t se consequens nemū, q̄o ex

Alijs leges quas hīc affiguntur tūc
facile sunt ex dictis colligi et cognoscī.
Solent hīc affiguntur quādam peculiares
modi arguentij. q̄ mī graecum arguit
Ieronymus habet. Gms Mervs ē in bona ḡēta bone ualed
ab opp.

modi arguentij in
graecum arguit.

i. modus.

ab opposito ysegmentis ad oppositum canticis.
Dicitur tu ē contra. u.g. bene vult, hoc vult,
vult go monach. non monach go non currit.
Non tu vult ab opposito canticis ad oppositum
ysegmentis dicendo. non currit go
non monach.

Civica quem modū aduerte q̄ go te nō uadere
ab opposito canticis ad oppositum ysegmentis,
intelliger̄ go argutā formā in terminis
non convertibili. si n. ni convertibili
fiat recte, et vult ab opposito canticis, ad
oppositum consequentis. u.g. ē ens, go ē nem;
non ē nem, go nō ē ens. Et si. non ē
ens, go nem ē nem. q̄ ab opposito canticis
ad oppositum consequentis.

Nota de connex
ibility.

2. modus. Moxus argumento ē: Quid quid siger,
tunc ex ysegmentis potest inferri ex ante.
et ex questione inferi ans, inferi et ysegmentis.
u.g. hoc autē go ē uirens: si ex hoc ysegmentis
h̄ inferre, go hoc ē corpore idem p̄fert nō fui
ex illo ante. si. hoc autē, go ē corpore. Simi
liter si ex alio ante nempe h̄cē erat; nō
fuerit hoc, h̄cē autē, ex eodem p̄fert nō fui
ysegmentis, go ē corpore.

2. modus.

Circa tam legem & dubium quare ex imptis
potest ex falso p̄fert fūc vult, cum tu ex uero
non p̄fert fūc fālū, ut dictu mī īā legē. non n.
videt manū rācū mīc quā vult, cum
fālū agnē apparet vērō, ac nō fālū.
Ex. Rācū vītra spē dupli cēm. ja, Quia rācū
vērō fungit ex integrā cā. fālū vērō cum
sit fālū mātrū mīc ex ysegmentis parti
tūc

ja
Obiectio contra
tam legem.

cului defecre nescit. Et Reth. p. q. quia q. o
m. possibili, seu falso posset sey & sequens rem
nunc q. nem in clausa in non falso, hoc n.
aperire falso est, sed q. q. sequens antecedens ea
sequens consequentia quo ad substantiam ipsius q.
jensis non in quo ad veritatem inquit conser-
tum, q. n. t. alius dicere, quam si q. admis-
sionis in bona arguta debeat et admittere
consequens q. ex lati conceps ante sequitur.
u. g. in haec arguta: Et lapis & nix, et ho-
& lapis, q. s. h. & nix, q. constructionem
optime interfert ex ante, q. m. proprie, nihil
n. aliud fluctuat, aut affect iste syllagma,
quam si q. sicut il. ans, teneat et conce-
dere consequens q. intransita connexionem
medii non exterrimabilis.

2a

Obiectio contra
your legem.

Obiectio contra your legem Arguit
ex ante vero, ut sey consequens contingens
q. & ante vero, ut sey falso, quod con-
sequens non ut sey falsum obit vero
ans, iste & falso syllagma. Et h. & n. q. s. i.
lis, et logics & ho, q. alio n. s. i. & logicum.
ans & scripti sive necessaria, consequens vero
absolute contingens ut n. est n. s. i. & logicum, et no
sive legem, q. ex ante vero ut sey conse-
quens contingens.

P. Illud consequens, ut inferius ex ante q.
necessaria, q. t. d. il. h. s. f. s. t. alio n. s. i.
le habens logicam, & logicum, q. & necessaria
sunt nemus & q. ho habens abcedine, sit alio
q. s. i.

213
quod si illum significans redit hunc Iesum
go alii infidele donec se弦ぐadent habens
legicam, & legi unius ipsius ydem & diriges, sed ut si nō
bona confidantia. Dicitur ergo quod si nō
de repositus ex ante, qd visible sumis in mari
magis ample, quod in conclusione cum
in mari absoluat à fine in conspectu
novo decipiāt qd visible existente qd in bona
argutae non licet.

Centra 3. legem obiciens hoc modo: Hoc
& bona confessa, tunc dixit, Petrus peccatum
go petri & peccatorum, vel peccatorum
aut & necrum, qd haec significans, & mente con-
tingens et multo prout necrum, go qd reg-
fuit, in quo iunior ex ante necro, de-
bet alii significans necrum. quod hoc aut
sit necrum qd ag. qd & puto de gloriis, et in
plentū non qd poterit. Idoneum haec significans
Adam fuit, ut modo nostra. significans q.
ape mere atque obitum et; qd omnes ibidem
de gloriis, Petrus peccatum, Petrus tu ad
hunc libere et obligatus peccare. poterat u-
nus peccare. Et go illum significans & mente con-
tingens. Et go ex ante nero alii significans
quod significans, qd hunc tam regulum
R. Ad haec argutam, nam tam regulum
debore intelligi de ante nero significatis.
in Petris vero argutam apud nero significatis;
de necrum, Id hunc ex parte si ut hoc significans
Adam fuit nero significatis nero, alias
potest aeterna mentibus, qd haec fuisse

3a
Obiectio con-
tra tam legē.

R. Ans noverit qd
ex parte. non solum
potest aeterna mentibus,

lib: i. Denker.
c. 6.

q. a.

Obiectio
contra b. legem.

antiqua Adam existet. In forma go
PX Ans in haec spicē ē necrum, distinctione
ans: simpliciter, nego ans. ex fūsse,
concedo ans. Et probat antis tūn convin-
it hanc precipitatem ex fūsse. si nō et
antes dixit. Omne quod ē, pote, receptū ex
intellige non simpliciter sed ex fūsse. Et
tunc negatis consequiamur, qd regulam
intelligendam de nostro simpliciter.
Eodem modo intelligenda ē qd lex,
in qua diximus qd si p̄ficiens ē contingens
ans non p̄fici necrum, in fūsse n. ole
ante simpliciter necrum, et non de necro
ex fūsse.
Poperat dicit ad hoc argutia, si huc p̄fici
tūt aliquid boni late in ea et p̄ficiens
spē necrum ex fūsse non simpliciter, qd
teny ē nō se; sed p̄ficiens subest anti. Et si
argutia rukam tūt nōm; ex ante n. necro
infest p̄ficiens necrum, non simpliciter, sū.
ex fūsse.

Centra tam Legem in qua diximus
ex ante contingens non p̄fici sed p̄ficiens
simpliciter. Quid nōs hoc modo. Hanc bona
argutia et p̄fici; et currens ē egypti, et tu
ē currens, qd ers tu ē egypti. Et tu nō illa
infest p̄ficiens simpliciter ex ante contingens
qd lex fallit. Major nālē p̄ficiens min. am.
boni. p̄ficiens mērē p̄ficiens et p̄ficiens
et nec necrum, qd nō currens sit egypti, et p̄ficiens
currat

P.K. duas pmissas
que importas, non
contingentes.

curvat plane contingens.

R. Hoc autem, q. h. est q. libet & missarum
aut q. libet pars autem sit contingens, si form
se deorsim evolvit. hoc n. i. contingens. &
currens & egypti p. s. t. et ista pars hoc cur
rit. illa tu & missa cumq. simul accepta
ut sunt unde acta sunt importes. Importe
(i. n. q. ut currens sit egypti, & q. pars hoc cur
rat. & consequenter si hoc autem importe, non
miser q. ex illis inferat & regnus importe.
G. vero nos dici my in G. lego, ex ante
quod currens non posse sic consequens importe
non autem & hinc autem in te & importe,
misi utrav. p. missa & y. hinc usq. si conprobi
bitur in next late. At vero q. in dicto lego,
lego, p. missas sunt. Quidam quod currens
in importes, misere & q. ex illis autem in
re regnus importe. hoc n. ans q. dimes
p. m. in conprobatis, inter autem importia
numeramus.

Eodem modo solres hunc syllagi finit.

P. si pro curvit, nullum visibile curvit, & si nullum
visibile & hoc. inter. n. regnus hoc importe
ex duas contraries & simul in next late su
re non potest ut p. missa de conprobis. i. i. p. missa
et q. hic illa sua p. missa huius syllagi.
raem autem importis habet, & quod sic p. missa
& regnus importe, libenter concordio.

Contra Mechanum arguendi sumus upsumus,
hunc dicitur hoc modo. Ab opposito
autem bone valet in opposito regnus.

Sed et dicendum
de ab his syllagis.

5a
Obiectio
contra modis
arguentis.

go

go iste modo arguens: non s' bone apparetur.
 Et hoc anns. ya bone sepe haec currit, go nescit
 currit. Tully haec currit, go multa nescit
 consequentis. ab opposito antis ad oppositum
 P. C. Quod hinc hoc nuncat mactator, non
 frater ab opposito antis ad oppositum con-
 sequentis i. p. ya canini sunt consequentes
 de eis ut dictum est, illi modo non debet inter-
 his; ni eis m. giga bone nuncat ab oppositu
 antis ad oppositum consequentis, hoc tu in
 ferm: non consequentes non sepe, ut in
 hoc capitulo nuncat. retro currit, go macta,
 petra non currit go non macta. q. sega nul-
 late.

Dubium Quartum. Quid et Quotuplex Sit Locus Argui Imputationis vel Argendi?

Et via quae necesse est franchises de argutie
 hinc dicitur, transierat post in primis, aliud
 de loco argendi, quid, et transierat post, dicitur
 in dictum. Ex eius regno et ipsa sita
 q. hacten dicto fuit clariora quadruplicata.
 Sicut a. loco nomine dictum n. j. o.

Locg

Locus & argumenti sedes.

Hoc dictum Ciceronis est, in suis lexicis, quoniam
et explicat segmentis nervis. Ut n. eam, inde
remq; affectu ita puer demonstrato ob hoc,
toto loco faciliter inventis, sit cum que
figaro argumentum, loco nosse debet.
ad si diceret. Locus in quo invenit radix
et fundamenum argendi. Propter quem hoc mo^s
definit.

Locus est in unde ad propositum
quæstionem conuenienter trahitur
argumentum.

Vix dictio bona & legitima est. Sed a. lucidissi-
mo loco locum qd maxima. Et in loco qd
~~diffra~~ Maxima

Maxima est qm pse nota fidem alii
subministrans. pse nota & illa qd regu-
nit terminis ab aliis subministrat. Fidem
alii subministrare nihil & aliis, quia conti-
nere in se multum aliis ab aliis. Diffra
maxima & receptantur plurimæ musimam
vel à loco continens plures maxas; vel loco
& aliis, sive, et auctoritate, et alijs. Quia loci
continet plures maxas seu qm pse notas
fidem alii subministrantes.

Quippe maxas alii sive, Non qd in capiendo
& dñe, vel à loco dñe.

A. Dñe ad definitum affine boni ualeat p. Locus ad de-
finitione, ut aut recte, go hoc. Et è contra à
cuius ad dñem affine bona: signo, ut hoc
est, go aut recte.

A. Dñe

Dots loci.

Loc duplex.
maxima. et
Diffra maxima.

i. Maxima quo?

2. Differentia
maxime quo?

A, dñe de definitio et è contra negare bone
valet argutus; ut non è dñe rati: go non è homo.
non è homo, go non è dñe rati.

A, negat unius partis dñis ad negationem definiti
bona è confessus. si n. una pars negat dñis negat
de aliis non potest nisi bona dñis convenire
ad quin de non est definitio tñ. argutus unius è.
non è dñe, go negat ho. Vel, non è rati, go no
è ho; bene valet confessus. Vñ tu tu negas
dñis pars est bona pading ad negationem
definiti. Sed tu nix verba, à negare defini
ti, ad negationem unius partis dñis, confessus
non valet, ut cum sicut non è tu go non
est, non valet. valet autem negat definiti ad
negationem. Sifra ad argumentum est qđt huius
qđt mi dñis, et et nix verba. n.g. non è ho
go non è rati. bene valet. Et item, non è rati
go non è ho, qđt sicut. Qđt primi
miles qđt, go argutus à pte ad genitum negare non
è bona. ut non valet, non è bona, go non
est, non è albus, go non è color. qđt nul
la.

Item à dñe ad proprietatem definiti, bona
è arguta. ut bene valet, aut rati: go risibile
qđt. Et et valet à proprietate definiti ad
ipsam different. n.g. risibile qđt, aut rati.
Tandem in dñis argutari licet et hoc modo,
quidqđ affis quod vel negat de dñe, pt it
affirmans vel negans de definito. ut n.g. aut
rati è albus, go rati è albus. Et et, aut rati
non è nigra, go ho non è nigra.

Secundus

Secondo loco
le vñne abieciunt cor
infusa pot infer
fimis a fin
fimis contin
lue nuel argutus.
Est R. Et è contra
dñis confessus, ut na
jus nuel argutus et
nun è rati, go non è
bona à negare
bona nuel confessus
negare bona, ut tñ
negare rati, nuel
valet. Non tu
unius partis dñis,
n.g. non è rati, go no
Rati nuel qđt sicut
huius deus jas
fugia de dñe, qđt
qđt fuit negare
qđt et albus u
fuit sicut bona
pnt, bona nuel

Terminus latus
a quadrilatero qđt
sicut dñe sicut a
merum sicut a
lato in regulis
qđt Regula sit
unius penes fin

Secundo locus Arg si potest defunsi ex dñis abievis cōs dñisitatis, m̄ gna multa nanc ^{29.} Locus à Dñ^o visione
confessio p̄t inferri. /.

*Et in primis à dñis ad ipsam virtutem q̄ dñis virtutem continet mensura dñi dñis
bene valet angst. ut autē go rate, vel ira,
rate. Et ē contra à dñis ad sicut bona
et ē confessio, ut rate vel irate, go olate.
gri mōs angst et malivit̄ negatimē, ut,
non ē autē go non ē rate vel irate.*

*Bonile à negatē dñi si, ad negatē sicut
bene valet confessio, ut cum victus. Et et à
negatē dñis, ad totū dñisum bona ē ḡta.
ut, non ē rate vel irate go non ē autē
bene valet. **N**on tū bene valet à negatē
unīs partis dñis, ad negatē sicut dñi si,
ut, non ē rate, go non ē autē, non valet.
*P*as dñis p̄t ḡta ita. *q*ā singula membrum
dñi dñis sum̄ inferiora dñis, ut
fūrū de dñi. pag. 103. dñisimy. Ab inferiori
a. ad fūrū negatē non bene p̄cūt angst
go te ab affectū unīs partis dñis, ad af-
fectū dñi si bona ē ḡta. ut, rate, go autē, go autē, bene valet.*

Terzins locus Arg si potest sumi ^{30.} Locus ex q̄m,
ex qualitate p̄p̄i affectū vel negatē. Unde
sapere dñis ab angst. Vel ab affectū vel
negatē sicut à Regno ad infamiam
ab regulis et legib⁹.
*T*a Regula sit. ab affectū ad negatē oblicato
marito genes dñisum et infamiam,
bona ē

220.

bona ē confusa. Ut hoc alio, bone ualeat,
go homo non ē non alio. Similiter, hoc ē non
alio, p̄tio sua, bone ualeat ad hanc negationem
sodante alio. Item à negatione autem
naturae p̄tio diffinita in naturam est ut
naturam in finita bona et cetera.
caput huius est hoc. Hoc non ē alio, p̄tio negationis
est p̄tio, bone ualeat ad ceteram ceterum, go hoc
ē non alio. Item, hoc non ē non alio, ad
hanc ceteram, hoc ē alio, ualeat bona. Ubi in iusta
negatione mutat potius finitum in infinitum
in ea uero, infinitum potius, mutat in finitum.
A genere distributo ad quemlibet eis p̄tio bona
cetera, ut bone ualeat, et autem currit, go hoc cur-
rit, multum autem currit, go multo hoc currit.
A genere vero non distributo ad p̄tium sub distributi-
one hoc et bone ualeat, nec hoc ad p̄tium certum et
determinatum, ut, autem currit, go hoc vel trahit
currit; nec ualeat, go hoc currit.
Circa hunc locum sum ad responsum tuos maxime
pacem et de aliis remonstrans in genere distributo
et de vel remonstrans qualibet eis p̄tio. ut et autem
est alio, go eius hoc ē alio. multum autem nigrum, go non
est hominem niger. Item de quaenam, et ceteris
vel remonstrans genere distributo, de secundum. Et de vel
remonstrans p̄tibet eis p̄tio: Ut multum lignum ē autem, go
multo hoc ē lignum. vel multum lignum (go).
A sp̄te vero ad genere distributo consigna et longior
est hoc, go non ē autem. consigna bona non ē, q̄ intellige
de sp̄te determinata p̄cepta.
A sp̄te ad genere distributo consigna et longior
est hoc currit, go et autem currit. ualeat tu à sp̄te
ad genere non distributo, ut hoc ē alio, go alio autem

Loco à genere di-
stributo ad gen-

A genere non di-
stributo ad gen-

Nota quare.

¶ alij, bona null
alij. Similiter, null
null ad hancq[ue]a
negata ad system
in infinito ad di
lona illi grecum
non & alij. P[ro]p[ter]a
etiam tunc, in
non & non alij.
nihil est illi. W[illiam]
hinc tu in infinito
tu, multo in fin
tib[us] eis p[ro]p[ter]a
est curia, p[er]t[in]e
nullus tu curia.
ad p[ro]p[ter]a sub fin
tu ad p[ro]p[ter]a certa
it p[er] tu nullus
nullus
nihil
p[er] genus sicut
tib[us] p[er] ad
nullus nullus
nullus ligatio null
ligatio
non nullus p[er] tu
bona non & alij
nigra, p[er] hanc
unum nullus null
& alij, p[er] alij
221

¶ album p[er] tu non & alij, go alij ut non
album. Et hoc d[icitur] ad locos argutos à generis
ad finem. Et à p[ar]te ad gen[us] p[otest] reduci cor[por]a
q[ui] finis à solo ad suos partes, et à partiis ad
finem totam. Quae es facie formam p[otest] redire
si tu oculis, p[er]nam partis rectas, q[ui] non
non rectas.

quodam hinc
reducuntur,

Locus arguti à casis ad suos effectus
et ab effto ad suos causas plures continet
sub se locos.

Locus à casis
ad effto p[er] ab
effto ad casas.

Prima 2. A. Caa manti ad finem efftu bona i. A. Caa manti
et consuta; ut, ligante, go p[er] fieri sciamus.
non d[icitur] p[er] finem, q[ui]a manta p[er] finem
tunc dicit potiam; axiomata q[ui] finis sunt fa
ctis et p[otest] formari. ut p[ro]p[ter]a manta p[otest] esse
effectus. Sublata manta nostra, non p[otest] esse effto.
finis suorum manta transiens, sine p[er]manens.

Axiomata.

¶ Caa fructi ad finem efftu fructu bona
et nulles argutis. s. i. j. albedo R, go alteri 2.
Et è contra ab efftu fructu ad cauam fructu
bona et duci p[ro]p[ter]a. ¶ album 2. A. Caa fructi.
¶. Axiomata in caa fructu suu R, go albedo
P[ro]posita caa fructu, non efftu fructu, si tu salis
caa exercitas fructu ratiq[ue] caa. hinc expon
iam. et positio. p[er] tu posito efftu fructu, penit
et caa fructu. expon tam p[ro]p[ter]a. Ita hinc
cauam fructu et p[ro]p[ter]a. Ita hinc
ad denominare: ut albedo & in planete, go p[er]
res & alij.

Axiomata.

quodam hinc
reducuntur.

¶ Caa efficiente ad finem efftu. et 2 contra 3. A. Caa Effici
ab efftu ad finem non efficiente bona nulles
argutis, mox cum sit caa necesse, facionata
bona et facie fructu. s. i. j. de l' hinc ostendam
p[er]

Axiomata.

Axiomata.

Catappa.
Catappa.

cata sufficiens.

Huc referuntur
Acty et Potia.

A. Caa Trinali.

*Zo phicron.
Sofio finis.*

Loco ab Author
ribute.

quod posita ea sufficiunti non possunt esse sufficiens tamen, non bone valet ad ipsam. Cosa nostra sic et illa quae sine eis esse non potest, et etsi est contra negotia sine illa, ut lux regnante die.

Cao sufficiens & illa, quae sine officia sollem
impunit, est in bone fine illa. ut regulas
& cao sufficiens mortis, & illa, fine mortis ex
non sit, mens tracte illig, bone sit & fine
illa. Ex hoc facile probet quia non licet
profundus angelus à cao sufficiens
ad finem spiritum si ab officiis suis coactus.

¶ home eam officinalem fructat potius
reprehendit aetate, q̄ vere illa officinale phis-
icā. et de potio ad aetate officinale non ē bona efficien-
tia. ut Petrus sit curare, qd petrus curavit, non valde
malum tu bone negare, ut petrus non sit curare,
qd non curavit.

In Caa finali argtari nos sumus hoc modo.
qo A, fine ad mediam, bona est consentio. ut
frustis & rotulis, qo media sunt proprieatis.

20. A maiis ad finem bene & secundum
ut media sunt propterea, qd finis est possibilis.
hinc sicut talen. id qd galioz sit. medie
nunc illius quod ad finem aperte presentia est,
sumus. ut famulas in infinito. Finis illius
qd galioz accipit suam. ipsam puerum,
et secundum, qd secundum a jenitatem
ad inag.

Locis ab autoritate non rite ad bona
anglicanæ utiliſ R. At tu aſſtre p[ro]cedat: n. g. At tu
voil q[uod] e[st]e carm genera. So lunt quatuor p[ro]vidit

functis hinc arguta in hoc nascimtate. nihil
presenti et vesti in sua arte vel scris fides
et danda. sicut & affecte pectus ab autoritate
te n. neque non nunc argutus vel Parvus Apes
hoc non dicit, sed non est verum. multa & magna
qua in modo argo frequentius uti solent hoc,
notici nostri spiriti, sed plane loquuntur.

Locus à Simili à minori ad mai-
us Rhetori potius quam Logico examinando.
Locus vero ab Oppositis Dialectico
utilis, sed facilis. In quo loco quadruplica
Oppositorum reperiuntur.

1. **Oppo Relativa.** 2. **Contraria.** 3. **Privativa.** 4. **Contradicitoria.**

In Oppositorum Relativa ab uno relativum
ad alium negat si affecte bene valet argumentum. ut
propter filius filii & propter filii deinceps. go
propter non filius & go non filius non filius.

Axiomata sunt haec. Posito uno relativis,
in genere si religeratur. Remoto uno relativis
nem remaneat si religeretur.

Contraria sunt duplicitis alias pectedas,
ta, alias medietas. medietas sunt pectedas
alio modo ut alio et rite modo. **Contraria**
medietas sunt, quae sunt alias medietis colores.

Medietas contraria sunt & non sunt mes-
simus sed ea sunt opposita vel diametraliter opposita
videns et causam reprobatur affectus. In his que
nisi mediatis bene valet a negare unius ad
affectionem alterius. nec ab affectu unius ad negationem
alterius

Locus à simili

Locus à Oppo,
quibus quadruplica
Oppositorum reperiuntur.

Axiomata.

Oppositorum
via duplex.
mediata.

mediata.

alterius. n. q. hoc autem fons, quo non est organum.
ibidem, haec autem fons, quo est organum.
In Centaurio tu medietatis bone parvulus ab affer-
matione ad negationem alterius non est organum, ut loco
naturae parvus & albus, quo non est organum, non tu
parvus nec albus, quo est organum. raro tamen
est ista organum parvus propter suam formam, aut alterius,
lorum & inter albedinem & negationem medietatis.
In primariis oppositis bona est natura organum
ad negationem, ad affermationem alterius non est organum
& ridens, quo est organum. et est organum & ridens quo
non est organum. vel organum & organum quo non est ridens,
qui modus tuus est. sed organum & organum quo non est ridens,
parvus si non. Ita capax non sit priuationes, vel
potentias, aut habitus, dabit autem nemus et organum
falsum. ut si dicarem, lapis non est ridens,
quo est organum, nulla spes organum; lapis vero non sit
ridens organum, licet illi non sit organum. quia non
est organum risonis, priuationis nemus & organum,
ut aliq. ita capax sua forma organum
est lapis tuus sit organum non ridens.

Oppo Contradic. t.
toria. In Contradictoriis qualiter videntur
autem ex iis quod deoris non colligi potest;
videntur n. bene sicut veritate vel falsitate ab
affactis suis ad negationem alterius, et i. g. tra-
ut petrum falso est nemus, go petrum non falso
est falso. Vel i. g. tra. petrum non falso est
nemus, go petrum falso est falso. bona est
consequens: et ratiocinii debet definiri ex pro-
positis de contradictionibus. fol. 168. quae
negantur ex veritate, nec falso simul.

Locg à Coniugatis.

A. Coniugatis bonū et dulic̄ argutū
fundat. coniugata illa & quoniam una ex
alio studiis abstracta est; & concretum
U. pietas & p. humilitas & humilitas.
Ist his si alij coniugata una uno, & ut
coniungi una alio, res u. g. humilitas
& laudanda, & humilitas laudanda
ibi nota q. in his argutis liberal seruq,
n. sacerdotum coniugatum, alias nunc
laetitiae usq. ut una dico laudanda &
forma, & tunc laudanda & formosa, nihil males
ne variatione signis. Vnde quod argutia
ab anno coniugatum ad aliud, id est ab
abstracto ad concreto, & à concreto ad ab-
stractum in genere non est, n. g. albedo &
color & altera coloratio. Ist i. g. altera
& coloratio, & albedo & color. In propria
vero accidentali modo rite argutia
non est, quare non sicut altera dulce, &
albedo & dulce, & tunc altera tunc accidentia
littera, non est ut coram competit dulcedo.

A. Divisis ad communica vel a ceteris
innatis ad diversa utrum bonū possit
esse argutum, antiquitas & diffusio. Et auct.
telligas qd. sicut diversa est enim natus
Natura prius qd. estat extreme simplicitate
Artium vocis de extremo virilio, ut
petry & alij; cui opponit & p. de sachro
mo, iusto; ut petry & hic doctus
Diffusio

*In coniugatis.
Una et sacerdotum
signis seruanda.*

*Exclusione prius
accidentali signis.*

*Locg à Divisis
ad communica.*

*Estm Artem
Divisum qd?
Communum
quid?*

Dubium utrum
term. diuisi, p[er]t
coniungi?

Dicitas ergo, an illi termini q[ui] diuisi
poterant de aliis g[ra]to in diversis p[ro]pt[er]
proprietate et in iure tria possent de eisdem
q[ui] dicari ut primitus casus, q[ui] Socrates est
Atheneensis, et q[ui] Roma sit consul bone
segnat Socrates et Atheneensis, Socrates
et Consul, q[ui] Socrates et consul Aphe-
riensis. Pro huius intelligentia no-
te dicas Regulas.

Tale ergo aliud q[ui] diuisi extra
hoc olo, et accidentaliter tam de se mu-
tare quam de g[ra]to ita q[ui] nulla habeant
mutationem nec essent nec accidentalia.
Est p[ro]p[ter]e nam unianh, argutus et primus
ad communia non vult; ut Socrates
et molis, Socrates et p[ro]p[ter]ity, q[ui] Socrates et
mulus p[ro]p[ter]ity. Ex quo sequitur si potest diuisi
aut in hoc se cum unum g[ra]to habent alterius
ordinem, vel essent accidentalia, notam
bona ut esse argutus et diuisi ad circu[m]f[er]entiam
bona n. sicut Socrates et alius, Socrates et ho-
go Socrates et ho alius.

2a Regula. Potest diuisi ita se habent
ut una actio in duabus in aliis, non in una
argutus, non cum ob causam, q[ui] sit causam,
ho falta, sed q[ui] est negotiorum. ut Socrates
et ho, Socrates et aut q[ui] Socrates et ho sit.
Dicitur si una actio in duas in aliis
n. sola justitia in duas in aliis bonae vult arguta
ut Socrates et aut, Socrates et ratas, q[ui]
Socrates et est rata, bene vult, q[ui] rata
bona protestans in duas q[ui] in aliis. A continuo,

Regula 2a. nta.

A continuo ad
acta domini Regis
Regula probatur
ante regnum
sicut fuit regnum
opus à principiis
h[ab]itatis mortuus;
procedente pro
Regnum q[ui] u[er]o
h[ab]uit etiam non
ante collatio p[re]dicta
in primis ita p[re]dicta
ante quatinus q[ui]
P[ro]p[ter]eum hoc est
mentis et p[ro]p[ter]eum
h[ab]uit etiam
ante mortuus
ante regnum
opus à principiis
h[ab]itatis mortuus;

A Communitate ad Divinitatem non bonum lucrat agitur
certus quodcum Regulus sunt nodosus et
ja Regula quodcum in poto gressu sunt
quodcum regnantes, ita ut inter illas gressu
regnum fuit regnorum gressu nunc bona
figura a gressu ad. Simeon. ubi vng. cada.
nunc haec mortuus, renuntiat ad hunc dingen
go condamne ho. Hanc reg. affectis mortis
go pronunt gresso communitate gressu ad dingen
de trinitate p. se et hoc defens regnantis,
hunc ad Divinitatem non replet figura, ut in
ante collecto prout.

Quod quodcum vito pota si Divinitas regnans
gresso gressum et venient:

P. Quod haec condamne inter se sibi
differant et regnantes se totis et gressu
si Divinitas regnans, ob si diximus gressum
haec mortuus p. diei de condamne, q. hunc
de tem. alienat a sua figura significat, ut
se figet illud, q. fuit ho. et raro hunc non
regnans, illud p. di cuius de condamne. re.
regnans a. si in gressu p. prius
figuram formaret. Idem et de haec p. pte
mays et haec p. pte, q. mays et ho. non nullus,
nullus a. dicendo, q. mays et ho. p. pte, q.
hunc stat regnante ob q. hunc et hunc p. illa
pictura vel figura extensis hanc regnans,
taute, et p. illa q. Divinitas regnans
poterunt generare regnantes.

Ja Regula p. pto gressu ita sunt et.
affecta

affecta in ordine ad suum strem, ut non non sit
in isto iusto rate alterius, tunc arguita à communi
habet ad singula non valet. uero. petrus et mag-
nus pithy go et magna nullum est yscognitio.
qua magnitudo & attributus petrus in ante-
dicto modo pithy quoniam petrus sit. Modus non
mentis separabilis à re eius & modo, nisi un-
interveniens sibi. tone a. ualeat, petrus & magna
pithy go & pithy: ratiō rāmē data. pithy
pithia competit petro rate sibi, si non ratiō
magnitudinis, alio ratio tone licet ari,
glori hoc modo!

3a 3a Regula, qdcs in istis communib[us]
nullam est repugna, nec ullarum non com-
petet sibi isto alterius, sed uelut,
petrus de se, tunc & uera cognoscere. uero
mag. Secundas & h[ab]it ab aliis, tone ualeat ibi
go ferendas & h[ab]it, go ferendas & aliis.
Ista & dicto sunt de sibi sibi & yncubis ap-
plicari potest appellatur Iominorum. Eadem
non ratiō non licet arguiti haec modo. Petrus
& magna pithy, go & magna, p[er] narrā-
tionem appellatis. nec valet ut vel dictu[m]
petrus & pithy, petrus & magna, go & petrus
magna pithy.

Modi arguti in frigidity, restrictionibus, am-
pliarity, ratiō supra fol: 157. trahiti sunt.
Sunt ideo ut aliqui loci modis: arguti sunt
ut uero facili sunt, ut longa explicatio ne
egatur, per trahitios processus, non qdco non
genus ista de leuis dialeticos sufficiant. Dubius.

N.B. idem sicut
enarratio de yncubis:
tunc. Restituti: s.

Dubius
M
Syll

P
q
q
Syllagmū & Cī
positis aliis q
contra factū n
prior haec sibi
Explanatio
Locū generis /
non in mediatis
ut ad yncubū a
ratiō uelut tū
p[er]petuū, go &
h[ab]it & g[ra]uū fāc
explicatio in dīcto
arguti & Dīcto
ut in haec uer

Dubium Quintum Quid sit Syllogismus.

Potissimum estus angloicus Syllogismus quem
Artes Poeticae cap. i. hoc modo definit. I.
Syllogismus est Oratio in qua quibusdam
notitiis aliis quippiam ab his q̄
ponita sunt necepsario accidit eo
quod hoc sunt.

Dicitur Syllogismus.

Explicatur Definitio.

Locus Generis ponitur Propositio, q̄ licet
non sit immediata genitio sed remota, ut proti-
cēs ad eponimū angloicum talius p̄tis
ordines, videtur tū artes eam loco generis
ponere, q̄a t̄d̄ notiis quā arguitur q̄ alius
sit in se genitio sūmū syllogismi. Nec m̄
commodū in dīcto alieni rei genitio remota
coherari, si dīcta inter media explicentur
ut sit in huc dīcto.

Genitio dicitur
Oratio.
Genitio remota
est.

io n.

1. jo n. tv syllagi my oras, q̄ e geny reman.
2. Denile adiūt, m̄ qua nifex aliq̄ ex ali,
3. gnu, q̄ e ditta argatas. Denile penit
sequens nifex ex ui forma. Qua
ditta ultima istius sylygmy. Qua

de depe dicta fol. 5.

Et licet iste mās depe et uideat re,
tunc oēs ut figura de ditta videtur, tu
māis clancolis gra gōttingit rem
fē depe nōc̄ oēs rei uenit, p̄tū
in illis vely obnūri by q̄ i nīc̄ sangu
las partes fānis exaltent bone uel,
līc̄ negreunt.

Quā si q̄ oēs genēs pōneret argatum
bene q̄ uas depe et sylym.

Alio oēs pācto q̄ plures sunt, dīfām
sylymi declarant. Li in qua q̄ sylym
propositi; hīt hinc senti. In qua q̄ sylym
q̄ p̄tū, p̄tū, hoc ē depe hi in dīfām
merit oē figura: in qua q̄ sylym p̄tū,
hi, hoc ē, concepsit; Quāt sylym ad
uilelligādam nām sylym apta ē.
Vērā q̄dem ē bonitatem sylym non p̄tū
dēce oē cōfessione aut̄, q̄a tū fīm̄ sylym
p̄tū cōfessioñē q̄m̄cē respōndat; it
p̄tū gōttingit oētra q̄ p̄missa q̄ se fā
fām̄ fīm̄ cōfessioñē q̄lūcione, non p̄tū
rit sylym q̄p̄tū mās rāctioñē respōndat u.
p̄tū dīfām̄; nīc̄ cōfessioñē p̄missas.

Itē q̄

Explanat dīfām̄.
In qua q̄ sylym
p̄tū.

Finis sylym.

Sed go fons tunc parvus legitimus est, q; q;
tunc systema nam apposite respicitur.
Aliud quodcumque ab his q; positis sunt vero
accidit, hoc & in systemo alterum quodcumque
q; in eo collocaatur, hoc & alterum min: et
max: vero infra solus.

Explicatio Dictionis.
Aliud quodcumque
ab his positis
sunt vero accidit
eo q; have sunt.

Ultima punctum, sc: eo q; have sunt,
ipsa artes exceptas dicentes. Dico a: q;
have sunt, q; have generare si: conclusione;
ut non sit necrum alium extrinseci ter-
mini indigere. hoc & ut non sit necrum
aliquem alium extrinsecum term: aut systema
abtingere. Quicunque nescis satis habeat in
finali artis, conclusione dolore et stare
ex term: habet, et tota; q; finere termini
utriusq; primis also in dignitatis alte-
ritate termini, q; first quoniam non sit nisi
termini conclusio. Invenit tamen certe
concessi cum uno medio termino, ut
necrum sit conclusione secundum ex his que
posita sint.

Qualis a: debet et have dicitur aut
connexio cum medio termino perfecta
explicabil, per distin: formae figuram
et mod: op: systema. Et have etiam
dilectio systema, tunc in radice continent.

Nota hinc uice factum excepti causa
systema, exter accipi p: tota isto aggrega-
to es 39 prout, ex Ma: min: et conclusione
elice

Nota duplicitas
accipi systema.
i matus.

Et praeceps hinc definiri. Quod vero
solutio systematis acutis & polis omnis est summa
dissertatio antea, conclusione illatam.
Unde propter mulierem systema generare posse
est, non esse systema, intellectumque possit,
& hinc indeinde invenire generandi systema
sunt in bona forma & figura sunt di-
finita; et ut solus non intelligit nisi
solutio & aliud, prout iuxta tria genita
sunt si sicut accipit & aggregate ea
possunt & comprenendere non possunt sic
systema generare faciunt, conclusio non
generat faciem, sed ipsa est sola genita
et producta, alias idem generaret systema
et sic respicit.

Conclusio in quo
systemo repicit.

Ex his facile solvit illa quod est in se. conclusio
sit de tria systemate: si non accipiatur systema quod vel de
conspice faciem, non est de tria sicut conclusio vel iam
probatur, sed hoc adserit in prouo & reprobatur est
possit, quod modo sicut accipit solles systematum
in lib. post. ubi aut systematum estare est per
ad 3 terminis. At vero systema generare est per
lumen & non hinc definitum est in sua effectu
clavis & tria mentis gradus, seu predictarum 3 mentes
gradus, sed 3a mentis gradus clavis est post illa,
tunc, seu conclusione: post systematum clavis
conclusio. Ma: recte ex dicto. Min: obit, 3a men-
tis gradus & post systematum clavis 3a men-
tis gradus. sequitur recte. ans: placit: in hoc non est
est 3a mentis gradus atque est 3a. Vbi

j. 3. mentis operis q̄ tr
Discursus q̄ mentis
ab Alberto vocata,
basil.

Vt p meliori intell. centra Nota 7o gnos
3a premissis prae stat Albertus magnum, ex
pallat discursus finitote tractueta a motu p,
grossius artis, in quo Ius sunt vera
nempe tem. a quo incepit motu, et termi
naturum est motu. Sic 7o in libetibz ab unic
e cognitio, ad alterius cognitio, veluti circuiter
et motu iteram discursit, ex uno legi ad
discursus regni pluralitate cognitio.

Nota 2o. Pristicum propter discursus 2. Duplex discursus,
sum mity. Successiovis unu. Causati,
latis alteris.

Discursus successiovis missione tr. discursus,
et illud cum mity aliis est aliis cognitio
sive multa dependentia vel illata, sive
ne fuit p. tam praecur, sive p. tam mentis.
Per tam quidem ut si dicimus mensa, terra,
terra. Per tam. Si dicimus Reges & bony. Dicimus
& mity.

Discursus causabilitatis est duplex a cognitio unius
ad cognitio alterius summa quecum am decaet,
dicitur posterioris cognitionis a priori; ut cum si cum
Petrus est homo. Et p. p. est.

huius discursus tr. p. p. discursus; et syllogis
est hoc talen discursus, in uolunt. Quia
in illo est p. p. a plurim cognitio, ac
alterius cognitionem, ex q̄b ultima dependet
a primis, q̄ dependentia ratione denotata
& illam partem ratione, qd. a qua pars,
ita discursus, ratiocinatio, mity vero ratiocinatio,
expedit.

Circa 9

i. Discursus suc
cessiovis.

2. Discursus Caus
alitatis, qd?

Discursus Caus
alitatis hui
petit ad syllog.

Dicitur quod plures argentes
realiter existen-
tas.

i. Polit. cap. i.
Obatur ju.
à cognitio persistente.

2. à motu syl.

Objectiones
contra defensum
Sylgmi.

Obiectio. ja.

Circa quod hoc insinuat se. q. ad opere
Sylgmi q. regrang plures cognites re aliter vi-
stis. cuius contraire insinuat Scty. Guiliel-
mus. Et dicitur.

q. Est Arte sciente. Non cognitio sive scilicet
diligentiam frui ex existente cognitio sive
Cognitio cognitio q. realiter s. s. q. n. q. a
cognitio, q. Sylgmi q. re vel cognitio rea-
tibus distinctus. Hoc qm. Et q. colligi ex
dicto Sylgmi.

2. q. b. De ista Sylgmi q. sit q. domus syl-
ab uno in aliis, q. nec ad ignorantia sive nonno-
ta necre q. q. termini q. q. sit motu, distinguendis
realiter, q. termino ad quem, q. et in Sylgmi
q. termino q. q. q. cognitio omnis q. realiter
distinguit q. termino ad quem. q. sequens.
Quare si motu cognitio non p. aliud sive
pluri m. ab aliis motu non cognitio p. sylgmi.
q. q. de ipsa Sylgmi q. motu ab una cognitio
ad aliam, ut q. cognitio est q. Sylgmi debet
cognoscere cum motu s. ex ore enunciatur
sylgmi dicere reali plurimi cognitio.

Contra defensum Sylgmi officies q.
Sylgmy continet plures oras, q. non sive
sive aliis, q. Sylgmy sit prout in singulis
numero, sed ita sive illi, Sylgmy q. tractat.
q. pluri. Sylgmy n. q. tractat q. q. q. q.
unam, q. oras effectu, ut patet in hoc Sylgmo.
ut sive sive, q. hoc sive sive q. sive sive.
cognitio patet, dicitur q. debet explicare q. q. q.
finitus continet.

Ex. Ad hoc argum.

P. At hoc argum, quod licet sytmy habeat
plures oras caytas seu simplices, ut andic,
de patet, argumentum q. sytmy non piet. si
in una ora in regulari numero sufficien-
tibus regulatur, ut artes aut. omittit n.
regularum non uno medie sem. yecupre
ora pmissis q. punctum attulera. Exea.
Intra diuersa appellamus una in dy
gram. Ita sytmy una oram pmissum
reminare, q. neam pmissam, et evolussum
Vnde ad argum in forma distri. yecunda e
caytynus q. non bone or. in distri q.
sytmy fit ora cayta, seu simplex, concordia
consequitur, non bone or. ora hyptea,
seu composta, neq. caytynum.

stata simili.

Solent a. duas plures apudnam ea, quae
sytmy. Si cas una ora, et non oras. Ita iam
e. infinitata, q. unitabim. si. medij. non que
pmissa unius, vel q. nexum. 2a q. uni,
talem finis, q. grammatis sit ista ora
q. tis, ordinans in unum finem si. in
una occlusione inferendam.

Cata. R. 1.

ja. pp. multa,
lum. medij.
2a. pp. finem.

Obiectio 20. Ita distri. conuenit alias
a definitis, q. non e. bona. consequenter
ex legib. bonis distri. q. hanc. hoc distri. con-
uenit enchytria. sed enchytria non
sytmy q. hoc distri. conuenit alias a definiti.
q. hanc. enchytria. ora. ni. ora. q. yecundam
punctis ultimis nero. leguntur. q. hoc distri. conuenit
enchytria.

P. Enchytria

Obiectio 21.

Exclusif Enbyz
memma à sylymo.

- Px. Enbymema & unius aſignata ſeſtis
partem à rae ſytris excludit.
Imprimis excludit, per li. gyltum poſtit,
q̄ quare partem intelligunt inter r.
tempore d' Spiritu gylt ex parte enbymema
unia p̄te ante contentu.
2. 20. Excludit, li. nere ſytr. in enbymema
n. nere ſytr. conſequens ex ante, in
formis aut. d' ſytr. ſicut in sylymo in doc
(i.e.) ea gylt facili p̄tēt uogha.
- Dicas enbymema ī uery ſytris ut dicti
Eſytra fd. 197. Enyo & adhuc concretit h.,
fir ſata. Et omnis p̄tēt ex parte uli enbyz
memma ſytris n̄ p̄fici appelleat. Et idem
p̄tēt ante.
- Px. D' ſytris ans. Enbymema & nere
ſytris m̄traliter concordans. Sunt
ſytris ans. Et tunc neq̄a confusa. Dicis
n̄ aſignata intelligenda ī de ſylymo
formaliter.

Obiectio 3a.

Oui cies 30. Centra istam partem
alii uideant. Si in ſytris alii p̄tēt
piam ſytrum illius p̄tēt gyltis, ſer
gyltis aut. alii in ſytris, q̄o iſta
parte nera n̄ e. ma. concurrit ab aliis;
q̄ per li. alii, concurrit ab aliis.
tibis nre: gyltis aut. q̄o iſta ibi n̄
ſytris, q̄o non e. alii in ſytris. concurrit
p̄tēt gyltis omnis. concurrit ſytrum in den
lormis ac extremitatis gyltis in ſu
ſytris, q̄o non e. q̄o iſta ab illis.

241.

Etis. si n. sufficiency, more & extrema.
ans potest non est suffit.
P. Quod licet extremitates et termini
velutini manent ita dem in omni-
sis mater non transmutat. hoc e. dices,
so modo ordinamus in quadratis; in conclus-
ione, maius n. extremitum constituit mai-
us extremum, qd. postea velutinis esse
modis termino; primorem constituit mi-
ns extremum qd. postea velutinis esse
modis termino. Conclusione vero con-
stitutum illa vero extrema, ut in hoc
figmo. Et dicti corpi, existere aut, go-
tis hoi corpori. in quo extremitates
semper in quadratis & rursum cum modis
termino, in velutinis vero conclusio
rursum inter se & inter se non qd suffit;
at qd velutinis dicatis aliud corporis, hoc
& deponit enim qd aq. misere.

Obriciis qd. Centro illius 2. revolutus
nero accidit. ni deus n. habere inter se
aliquam repugnam qd n. revolute, non
accidit, ut ea ha. nero est, non accidit
tunc ut sit aut. ut est ytra. qd auctor non sit
qd nero, qd male fuit in dicit
lytus, alius qd pium nero accidit p.
P. Quod illa parvula accidit p. p. qd
plantes accipi. jo vt sic cat idem. qd p. p.
gentes qd cypriatiles accipi. el John Name,
rauen repugnat. 2o. modo accipit, ut
fugiat idem qd fugh. ita ut sensq idem
parvula

Objecio 2a
Necro accidit,
idem y septim.

pondo sit, non accidit, non significatur.
in uno sensu, accidit, non significatur non,
sed ut bene cum illo significare,
sed contra est ista ~~5~~⁵ Obiectio.

Obiectio 5^a
contra Neoplatonici

Conclusio non est non accidit nisi sit,
et hoc sensu iste huius ponitor ad hanc
statu non potest plus dicere. in multis sensibus
hanc sententia non distinguuntur. Et tamen
est dicere, q. gallo si vero significatur, con-
signa patet. quia n. le distinguens non est
nemus, q. a. vero significatur, nemus. Ergo con-
clusio distinguens non potest non significare
quod omnia vis.

Px. Et hoc agitur distinguendo significationem
in sensu lumen et nomen significans; et alia
confiniae. Nominis signum est nomen
illatis, q. prout ex certa difficie, termino,
non est significans per se, non uno modo
terminos. At etiam non significans est
nominis rei, q. prout ex nostra connexione
terminorum, quia tantum inter se non non
non est significans aut formans sibi
gloria. Hoc significatio est secundum R. Hornd.

Px. q. Conclusio non est non accidit non
in significando, ne significante consequentiis
est illud aut, et hoc recte probat agitur.
Non necesse est significans significare sibi
illatis, neque illatis, in ei non significando sine
concluso sit contingens, sed ratiocinis aut
natura

Necessitas duplex.
Necessitas consequens.

Necessitas consequentia.

Conclusionis.
Necesse est
consequa. non
consequens.

nequa, si principia sunt in aliquo modo
et figura representata, nec ex iis formae
figurae intersit consupstatio. Et de hac etate
recipitale intelligenda est illa gravitas
necessaria. Sicut in figurae consupstatio
posita reale est plenum dominum uero. totum
necessitas e curiat. scilicet tam figurae
quam figurae reale.

Dubium Sextum Quot et quanam sint Principia Syllogismi.

Syllogismus cum sit quadratum arte faciliatur
rationes, tunc ut habeat principia vero. sicut
in aristotelici reali est plurimum dominum uero. totum
quoniam principia alia matris, ut lignum. Cynides &
alia fructus, ut disperses partibus, alia regulus
tina, et alia et perfectiora. Si quae syllogis
matematica principia mediantur et per expugnat
attribui solent. Matris. Fructus. Regulus.
Latitia seu dirigentia. et Perfectiora
Principia matris sunt termini proprios et
et hinc maxima figura est omnis. et haec rursus
sunt proprietas. Alia Proxima. Alia Remota.
Principia matris remota sunt termini.
proxima vero sunt proprias.

Principia

Quoniam
Principia Syllogis.

Principia ma-
terialis
sed
Alia Proxima
Alia Remota.

*Principia Re-
gulatina.*

Propria Regula.
linea d'ugricia.
AB Umitertini
atm. et negrum.
Dici de omni.
Dici de nullo.

Principia Res
factina.

*Symb. a. Triglinia,
Conygea, trivialis,
n. et Reductio.*

Principia formalia sunt certa & dama diffinis
sunt co ordinates luminem et spissam, ex aliis
figm confunduntur. De his latius infra.

Principia Regulatina seu dirigenzia
sunt illa, quae tota aro sylgea regulat
et dirigit, ut qba sita rao constructionis miti.
Et hanc et sunt dyschia. Alia pro dirigenzia
et regulandi sylgeis affirmantur: ut
dici de omni; et quaecumq; sunt eadem uniter,
hinc sunt eadem inter se. Alia pro regnois,
ut dicit de nullo. Et quaecumq; non sunt eadem
unitatio, non sunt eadem in parte.

Principia Perfectio sunt ita quoniam
beneficio sylvis imperfecti ad perfectos
redunq. et sunt tria. Conuersio:
et purificatio, de qua supra, fol: 170. transpositio,
et Reductio.

De Principiis matutis tam rematis quam
geminis, terminis si: & propterea, gemitis, iam
dictum est supra.

De Primis suis fratribus dicimus in sequentibus.
De Primis suis Regulacionis, dicimus quatuor
fratres omnes omnesque fratres. Tamen
facilius cognoscet et filii fratrum simpliciter
et quia rite ad profectum reduci possunt.
De Primis suis vero Regulacionis libel
in hoc ducio latius pro differere, quatuor
cognitis illis, faciliter ad cunctumque fratrum
memori accessere uideamus.

Primum

Primum ergo Principium Regulationis p
lycynis affinis definiuntur ex parte dicta
de omni. Quod hoc modo ester explicari
solent.

Dicit de omni scilicet quod est
vel quod est de pto complete diffinito, et
est hoc in genere sub pto. Vel vel Petrus Hippo,
magist. Dicit de ci scilicet cum nihil firmare
sunt pto, de quo non dicas nihilo. Vel si dicas
de nihilo, quod est; idem et dices secundum dicitur
de petro, parvo. Amendo, et alius modis
genuit sibi hoc, et si derivati, de infiniti, et
alius ergo hoc continet. Hoc principio regnatur
tac iste sylycyn. Et hoc est petrus hoc ergo
petrus est. Item, sibi hoc est, et tripliciter
est hoc, ergo est visibile est. In quo modo pto
convenit duas proprias, et neget proposita
concupiscentia manifeste facit hoc. Proba
primum, dicit de ci. Tunc ornat et gaudet
primum lumine nati nostri quod est
lycyni. Exponit scilicet quod tunc est
quod est plus in hoc lycyno. Et autem
est visibile, sibi hoc est autem, ergo est hoc nisi
hunc. Quod non concedit duas proprias huius pto
quod ad nihil est in illis cum hanc est
infidilem, haec non mentis amorem in illis
quod si perles negat velut omnino, tunc
quod est horum est visibilium, et primus nega
bit si horum non est est visibilium. Et si pto
mentis ad nihil aliud est ipso est non est q
vai reprobatur.

Dicit de omni,
explicatur.

Secundum.

Secundum Principium Regulacionis
 Sylvas Negatos, s. dico de nullo.
 Quod sit explicat. Quod negari si
 alijs fbs complete distri bute, debet et
 negari de oīty illis, sub tali fbs contentis,
 nō ut alij dicunt, dico de nullo, q̄ ḡto
 nihil & sumere sub fbs, à quo non reme-
 complete distributio, dicendo: nullus hōc
 egn̄ id est nō negari debet, q̄ retro-
 posse, Amerita, et alij s̄it nō le cor-
 tens. Item si negari de auti, q̄ s̄it lycis
 dicendo. nullus autē lycis, id q̄ p̄sum nō
 sit negari de t̄o s̄tente sub auti: de hōc
 si: et brule, leone, et egn̄.
 Et nō t̄a q̄ dicimus nō explicare hōm principiū
 nō, si s̄it attat me negari de fbs complete
 distributio, et agam vel negari otto de cī glori
 sublati fbs. Et n̄ fbs non s̄it complete
 distributio, conclusio non legitime relinet in
 fieri ex q̄nisiis q̄ rulet in hoc capitulo, et aut
 s̄it in arca t̄o, prout & aut, q̄s paucis s̄it
 in arca t̄o. n̄ quod sylva s̄t h̄c vari
 aut nem, et sylva vari faltur. nec aliā
 ob carnem, nam q̄ s̄t non complete distri-
 butio. Distribuit n̄ tu vel supra dici me fol: 220
 in complete q̄ sylva ly vel fructu s̄t yulam
 et prout & fructu sylva. Ex quo et
 ultra colligit haec principia non reperire
 s̄icani in fructu sylva t̄o, sylva
 t̄o collectu. ut. n̄ḡ nec uult. vix de
 "menta

Dico de nullo
explicat.

Stm complete
distribuendum.

Excludunt opes
collective sylva
parentes.

247.

Rao cur?

Item excluding
Spies & midgets,
etc.

Conclusio ha,
rū Principiōm.

menta sunt quadrata, sed signis & clementibus
go signis quadratis elementa: defacta huius
symboli est ex eis quae non complete et
seculi distributae sed supponat collectanea in
una suppositione non licet evagatur ad particulas,
via Regis utramque formam nonum singula,
singulisque singulariter supponantur hoc principia.
Ratior ista, quia sub illis non potest inveni
his cum aliis, non habeant aliquam similitudinem
littera sub se pertinet in quod primum descendere.
Salvare quo haec duo principia tunc non possunt
mutatis affectis vel negatis, neque illorum per se
et complete distributur.
Explicabis his ducit Principiis suis sunt
et alia duo principia lumen nati nota
et non tunc ad regulares symbolos expressivos,
visos, ut quaque res huius, sed et alias, ad hanc
sunt, si tu bene intelligas.
In Prologis omnibus affectis hoc. Quocunq;
sunt eadem unitaria sunt eadem
inter se.
Et explicabis hoc modo. Quod si unius res id est
pericula vel fons idem alio lectio ad eum
be pertinet, tunc et diversum identificari
inter se potest idem. u. i. q. ea est identitas
cum uno hunc, non n. realiter distinguitur
ab illo, cum hoc actum in dividatur aut obliteretur
et identificetur cum hunc; sed q. pertinet aut
sunt eadem inter se et q. res identificantur.
modo in illis est by terminis, pertinet hoc, ut
tunc haec principia talis potest illorum significare.

Et hoc est ait, petrus hoc, go petrus ait. Ex quo
sylvestris facili paret sicut hunc primi usq; ad
formatum.

Secundum Principium & negat
sylvestris & hoc. Quodcumq; non sunt
eadem unitatio, non sunt eadem
unitas se.

Hoc, quod docimus duceres tu festinat
ut una identificet unum alio testis, alte
ra vero distinguat, et sit diversa ab illis
fusca. Ita duceres non i dentificare
inter se, sed sunt diversa.

Quod ex parte bene utendum est, hoc a.
principium absque frangere. Non tamen
non s; nem. hoc.

Venne ut vita principia metu & clauis
metelloque ambo.

Principis quo contra nos Principium
affirmatur. Vide n. fabri. Num. Pr. eti,
huius in s. trinit. Sunt idem in unitate
go in tria divina, pr. n. & tria divina
et filius tria divina; eadem n. numeri
etria sive ea representant in s. genis. Et
in pr. et filio non sunt eadem in se
cum sunt duceres reatu diverso
go fabri, principia & in genis sunt
eadem unitatio sunt eadem in se si.
Contra magis q; dicitur in humanis haec principia
non non habeat, Propter n. et Rursum idem,
hunc cum unitate in se non habet.

et m

ut non identificare in se, quo hoc
 principium falsum. ^{et} sed max. Retraho te, et
 Paulus te, quo retor et paulus identificare
 cum uno loco se habet obnam. Retor
 et paulus distin. eum reahit in se, quod non
 identificare in se

tamen ergo manus adhibent futures
 solutioines. Primum n. dicunt hoc
 principium in diniis locis non habere,
 sed hoc in humanis. Et idem dicunt, non
 tertij de causa intelligi aliis q. plane
 incomunicabile, et non in diniis sed
 non sit in communie cibis, hinc dicunt
 non bene in terra prout vel sibi esse vole
 inter se, hec sunt idem cum tamen dico dini
 no. Alii dicunt q. in huminis principium
 hoc non venire respectu rerum singularium
 plane in cibis sunt.

Sed hi futures sunt dicunt nono tertij debere
 intelligi tam aliis in cibis, et non cibis, et
 tam hoc principium habere locum in humina,
 nisi et non diniis sit displicens.

Principium n. hoc tam in diniis quam
 in humanis, tam respectu rerum ciborum
 quam singularium venienti cui sit pro lese
 intelligi.

Quare explicata illa nota, si illuster,
 tam unius extremam identificare sit
 in cibis, firmis planetis hoc principium
 et cibis autores spernit.

Si vero

Si nro illud testimoniis sit alijs certitate ausser
 eis sygnis alijs in plurim signum, non
 sit complete et ad aequaliter distinguitur et hoc
 principium sive robur totius. Nonne paleo. petry.
 n. g. g. conditum in certibus plurim realibus
 distinguitur q. cumq. sive eadem cum illius
 et eadem inter se. Unde iste boni sygnum s.
 petry e post distinguitur. hoc visibile & petry go
 non spet in certibus ut supponimus, nam si petry
 est idem cum hoc distinguitur et cum hoc
 infili si hoc d. t. t. s. i. o. v. i. l. s. d. s. i. m.
 f. u. r. e. n. s. i. n. t. e. s. f. e. petry sive eadem cum
 plurim realibus distinguitur sive sc. regim
 de p. n. spet in certibus. 250 similiter
 q. s. f. sive sive eadem nisi testis q. c.
 certitate plurim si illud testimoniis p. f. e. o.
 ad aequaliter sumat, donec erit q. s. f. s. i. n. s., hoc
 principium non sit totius. Et idem in expositae
 hinc principij addidomus istam partem,
 q. c. v. l. s. i. d. e. n. t. i. f. i. c. i. e. n. t. cum unius certis
 aequaliter sumptu. Ita si identificatur
 inter se, si n. f. u. r. m. a. s. i. l. l. u. d. t. e. s. i. m. i. n. i. n. a.
 quatuor boni sygnum sumantur non potest
 hinc iste sygnum sive eadem, hoc est. aperte
 aut, q. o. aperte q. t. h. o. v. a. s. h. v. e. q. a. l. i. c. t. h. e. s.
 aperte identificatur cum auct. non sit ad
 quatuor q. a. non sit ad q. t. h. o. neq. ec. aut
 q. a. aperte. ne p. g. g. n. s. s. v. r. v. e. t. s. t. d. u. d. e. q.
 aut s. t. e. r. v. d. i. s. t. i. n. t. i. Unde ut aequaliter boni
 sit iuxta hoc principium significat alius
 testis certibus satis fieri debentur comple-
 la d

In et ait ergo nubu ita q̄ illud 3. ad aquata
fim via q̄ ḡmet accipiat. n. q. si ho q̄
certis pluriy distributione et ad aquata sum
merq; p̄petry et pauly identificare
cum hoc sic accepta et postea identi-
ficarent inter se. et ratiōnē ratiōne sequens
legitimi legitimū. Et q̄ q̄ ho, q̄ pauly p̄petry,
pauly et q̄ q̄ ho, q̄ pauly p̄petry si
n. nihil tot ho q̄ non sit idem cum p̄petry
et pauly fidicere cum eo q̄ ho, nec
sequit q̄ pauly fidicere cum p̄petry.

Quare ad cetera supra adduci R.

Mixtū in tylm defensio esse, quia
illud 3 in sic sūma, non ad aquata
sumit et dicitur sūmū q̄ ḡmet, q̄ tñ ad n̄i;
faciem huius p̄petry vero p̄petry q̄ tot
tñ illud pluriy certe quale tertium et
tertia dicimus ut tunc p̄petry. Et n. i.
tertia dicimus, et talis et terciam dicimus.
In forma go Concepit ma. et min. negas
bis conseq̄uum. Laborat n. iste legitimi
defectus ipsi magno, q̄ in illo tertium illud
q̄ tot ratiōne medij, non distributione et ad
ratiōne accipiat. Si vero illud tertium et
cetera complete et ad aquata, conclusio legi-
gitimi posset inferri ex omniis regula-
tis. hoc pr̄prium, hoc modo: Et q̄
et alia dicimur et p̄petry, talis et q̄ et
dicimus, go talis et p̄petry. Conclusio recta
inficit

infest ~~pp~~ her proprium Dinner, first with
milkshie, first eaten later to. now
soften caecum factum. Lice in her syloma
ma: fil falsa, et ~~et~~ haematia.

Ex his et pt respondere facile ad confir-
maen; contendo q petry fit hoc, et
Pawly fit hoc, negatis in gymane q a
testim illius hoc sc: in quo petry et pawly
identificare non sumus distri rubine
comprobet et ad gyrate.

Officiis 20 contra propria affirm
dici de omni. In hac ypsie est hoc ver
itatem dici de omni. Et tunc summae ratione
sunt isto, de quo non dicimus potius, sed ha
propria cum sua explicatio non sufficiat
sit. Namque potius probat nimis. Ad hanc subfin
nitur sub hoc isto, isto, et tunc de illo non
verum quod curvatur, falsum est. Ad annum
curvare, cum ipso enim angulus expletus
est summae velut sicut isto, de quo
non dicimus potius. Et idem angulus per
fieri deinde subiecto.

P. Ad hoc Argutum: quod in signata
epistola dicitur de omni herbo existente
et pascible, cum sit epistola singulans, q̄ tu
mentis et in vita sicutur hinc pascibilis
a. rusticorum una cum differunt si vel
epis nera: Vnde ad argutum in forme
Distinguens ria: in hac epistola dicitur de
tum existente quem pascitur o. futurus
negos

new ma. de
of time negotis
from his go
now dicid at the
congregation.

Chiricahua
Javelina pro
new prairie
grind out
and big job
P. D. Johnson
medic of Mad
Athenea jum
prosperity
Colonial intrar
the a prairie
to find people
not to name
from thousands
various figures
amount. p.

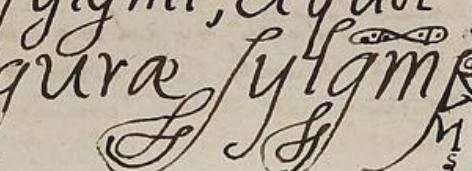
Dubi
Quid
Figure
sint

nego ma: si et occidentis tui, concedo ma:
et tunc negabis min: q: se: alij d: posse sub:
sumi sed tuo ha: modo accepte, de quo
non dicas postea. et tandem negabis
confundend.

Obiectio 30. Centra illa principia
firmit. propria volunt regredi esti:
tum principiis sed illa propria no:
regredire estum syllogis, q: non
finit eis principia.

P. D: si hinc modo ma: projector
matrix et matrix debet regredi con:
stituere principiis, concedo ma:
propria regulatibus sed ex his se ea
debent vibrare principiis, nego ma:
illa a: principia propria assignata, ut
tu sint regulatibus p: et vibratis en:
ter e: operis q: ingrediens syllogis ip:
sum constitudo et modo q: ne epices et
formam figura ei modo p: sit con:
stituunt.

Dubium Septimum
Quid sit Modus et
Figura syllogi, Et quot
sunt Figurae syllogi?

Post propria

Propria triplex
figura et modus.

Dixit figura.

Dixit modus.

Gens dixit dixit.

Nota pā.

Post propria regulativa syltum sequit de
propter quis similitudine aliqd si coram.
Sicut et principia sententia figura est
modus. Quia dux licet figura non est
aliqd modo sicut definita. Ut tri melius
proprius speciosus dicitur de eis tradenda
erit.

Definitio a. figura est hoc modo
figura syltum est recta disposi-
tio mediij cum extremitatibus et
debitam sub rationem et proportionem.

Modus vero est dixit trium p̄prum
fotm debitam qualitatem et
quantitatem.

In his defitit dixit locum generis; ex
qua paratae distras continent. Distras n.
figura et modus in hoc, quia figura
est dixit mediij cum ductis extremitatibus
fotm subiecti une et proportionem. Modus
vero est dixit trium p̄prum fotm quanti-
tatem et qualitatem. Hoc est fotm uniuersalitatem,
et partis vel variationem. Ne-
quae est afflare.

Circa has dities fotm ex parte.
Quam syltum in ad aquile trium photrum
gicare obvias et missis est hinc Leminius.
Et cum ex hinc Leminius non regnū fini-
p̄pries dñe, nisi non fermea bis sumus

ita quod bis officia extrema exerceat, sive
trigmo poterit: hunc & illa tunc: bis singulis
nocte trahunt, vel tenimus medy.

Item 2d. Quod inata triplicem modum
quos mediu ut dicens cum extremitate,
hunc certos assignans systematis figuram
ja figura illa in qua mediu subi,
citur in maiori. Compagno dicatur
in minori. n.g. Et sic dicta figura, dicitur
hoc est ut sit hoc figura. In hoc trigmo
autem est mediu vel tunc. mediu in maiori
et minori. ja figura systematis subiectum
hunc est totum rati. in minori vero figura
et p. dicatur. Et hoc dico mediu cum
extremitate recte et prima figura
ante id est alias figuram nobilitatem
in illa secundum mediu totum proprium rationem
mediu sive n. vero mediat inter extre
ma quod in una & non secundum totum
totum, in altera vero ratione potest.

Nota 2a

ja figura

2a figura est in qua mediu in utraq; 2a figura.
Primita dicatur.

n.g. nullus lapis est nisi sit hoc aut & go
nullus hunc lapis. In hoc trigmo autem est
totum ratione mediu p. dicatur tam in maiori
quam minori p. dicatur. Et hoc dico nocte
2a figura, et p. secundum nobilitatem
gravium, totum ratione potest mediu, tam
in minori quam maiori. sed p. vari
potest & summa subi ei, & hoc deper
tire ut 2a figura

3a

3a figura.

3a figura è illa, In qua medium
in utr. primum sa. futri cibis. u. g.
c. h. d. aut. eis hoc resipiles, go. si. y. p.
bile. & aut. In h. s. y. m. illa somnia, ha.
& h. r. r. r. medij. subiecti. tam in min.
y. n. m. mai. sp. El. Rete et voca. hu.
d. p. 3a figura, ga. e. c. a. l. e. i. s. d. u. a. t.
i. g. o. b. t. i. o. r. In illa n. medij. sa. futri cib.
quae. i. ignotib. 36.

Habegnum Medos hunc figuram affigunt
sacerdos & Diptices ex medos in h. s. y.
Graudam fuit Utiles. q. dem in utiles.
Utiles Mox ex illa in quo in forma my.
guam aus nem vi. g. y. n. e. n. s. f. a. l. s. u. m. d. a. p.
Inutis vero ex illa in quo ante vero
et dem conseqnens falso.
Inutilem modorum numerantur 36.

Utilem vero 29. qui sequeantur 16. g. h. y.
Barbara, Celarent, Dary, Ferio, Baralipon,
Celantes, Dabitis, Fesimo, Trivolum,
Cesare, Camestres, festino, Baroco, Darapti,
Ficalpton, Disamis, Datis, Bogardo
Tension.

In gly. veritate non fuit littera vocis
a. eti. o.

Quoniam tu dignatus es mihi unum astram.
3a Unum regnum. 3a Partem astam.
3a Partem regnum.

April

Affirmit A negat E neutrū Univerſaliter ambas.
Affirmit I, negat O sed Particulariter ambas.

Et in unoquacummodo sunt tres Vocales.

1a Designat Maiorem quantitatem.

2a Designat minorem quantitatem.

3a Designat Conclusionem.

Et indicat quales debent esse Univerſales scilicet an Particulares. Negat
tamen an Affirmativa. Et sic disponuntur quantitates formam Quantitatem
et Qualitatem, quod est proprium numerorum et officium Modi.

Ad primam figuram pertinent primi
quem Modus.

Barbara, Celarent, Darij, Fierio,
Baralipson.

Celantes, Dabitis, Fapesmo, Firi,
Sororium.

Ad secundam figuram pertinent
quoniam ~~secundum~~ genentes qualitas.

Cesare, Camestres, Festino, Ba-
roco.

Ad ter-

*F*o^r tertiam figuram prestant sequentes S^ec^te.

Darapti, Felapton, Disamis, Datisi
Bacordo, Frenson

Qui oes Modis ut bone d. clare intelligant
ut vocatum exigentiam et ut dispositio
modi etiam faciliter impletat. Et
dixerat figuram placuit hic ad oes 19.
Modos Exempla proponere.

Et imprimis pro Expte primi Modi
Prima figura.

Bar Omne ait est substantia
Ba Omnis homo est animal. go
Ra. Omnis homo est substantia

Ce Nullum animal & planta.
La Omnis homo & animal. go
Rent. Nullus homo & planta.

Da Omnis homo & visibilis.

Ri Aliquod ait & homo. go.

I. Aliquod ait & visibile.

Fe

fm festis legimus
Dijamis, Dab
d clare intelligimus
tiam et ut dico
ig innotescat sicut hic ad m 11
mere
aptus primus
stantia animal. go
stantia
al & planta
& animal. go
& planta.
ibilis.
homo. go
gibile
+

Fe Nullum ait est album

Ri Aliquis homo est ait. *go*

O. Aliquis homo non *est* albus.

Modi indirecti ac imperfecti primæ
figuræ cum syllogismis :/.

Ba Omne ait est substantia

Ra Omnis homo est ait. *go*

Lip. Aliqua substantia *est* homo.

Ge Nullum ait *est* planta.

La Omnis homo *est* animal. *go*

Tes. Nulla planta *est* homo.

Da Omnis homo *est* rationalis

Bi Aliquod animal *est* homo. *go*

Tis. Aliquod rationale *est* ait.

Fap Omnis homo *est* animal.

Esm Nullum brutum *est* homo. *go*

O. Aliquod ait non *est* brutum.

Fris Aliqua virtus *est* delectabilis

Esm Nullum utilitas *est* virtus. *go*

O. Aliquod delectabile non *est* utilitas.

Exempla

Exempla pro quatuor Modis
secundæ figuræ.

C. Nullum brutum ē rationale
A. Omnis homo ē rationalis. go
Re. Nullus homo ē brutum.

C. Omnis homo ē ratis
E. Nullum brutum ē rate. go
Tres. Nullum brutum ē homo.

F. Nullus homo ē brutum
T. Aliquod ait ē brutum. go
N. Aliquod ait non ē homo.

B. Omnis homo ē rationalis
R. Aliquod ait non ē rate. go
O. Aliquod ait non ē homo.

Exempla pro Sex Modis

tertiæ figuræ

D. Omnis homo ē ratis
R. Omnis homo ē ait. go
T. Aliquod ait ē rate.

Te

Fie Nullus homo ē irratius.

Lap. Omnis homo ē animal. go
Ton. Aliquod ait non ē irrate.

Dis Aliquod ait ē rationale

Am. Omne ait ē uniuers. go
Is. Aliquod uniuers ē rate.

Da. Omnis superbus ē miser.

Tis. Aliquis superbus ē homo. go
I. Aliquis homo ē miser.

Boc Aliquod ait non ē homo.

Ar. Omne ait ē uniuers. go
Do. Aliquod uniuers non ē homo.

Fie. Nullum uitium ē amandum

Ris. Aliquod uitium ē delectabile.

On. Aliquod delectabile non est

amandum

L
L
L
L
L
L

Pro mīd:

Pro intelligentia horum Modorum
 Nota 10. Quod in duobus Modis σ figura
 Barbarae, et Celarent, cum sint omnes
 universales concludentes conclusionem uni-
 versalem posunt et inferre conclusionem
 indefinitam partcularem et singulararem.
 Nam quies universales cum sint subal-
 ternantes continent in se ipsum in definiti-
 tam, partcularem et singulararem: quod per
 illas inferre triplex sibi subalternatas.
 Unde conclusio de Darij cum sit part-
 cularis affirmativa inferatur ex ipso modo
 Barbarae, quae quies constituentes ipsum
 modum sint affirmativa universales. Et
 et conclusio de Ferio quae particularis ne-
 gativa inferatur ex Celarent, et Modo
 quibus bene sicut inferre partcularem negativa,
 et universaliter.

Nota 20. Quod ex modis σ figura etiam
 univ. aut directe etiam indirecte.
 Directe concludentes sunt q. minima. Tertius
 et. indirecte quidem unq. tunc a. et. tertius
 indirecte quidem qd. minor extenuata
 sed cum de maxima extenuitate non estupore.
 Contra vero directe qd. maxima extenuatio
 prius de minore non estupore.

Exterius tertius directe galudens se in Bar-
 barae. Et ut sit et. et. et. hoc est aut. qd. et
 hoc est et. ut si videt maius extenuum et. scilicet
 prius de minore non estupore. Exterius

capitulo systemi indirecte, et in Paralipoton
 ut de arte futura, et hoc autem pro aliquo
 figura et hoc, ubi minus schematis hoc scilicet
 est de maius extremitate futuo nomen.
 Et iste modus inferendi gradus non vera
 sed si non nullus non poterit, quia non natu
 rabilis mens expectabat, quem vel id quod modus
 futuri certus praedicaret de illo in gradus
 quod de medio praedicatur in Promissis. Nam
 hanc postulare non debet, vel id quod affirmatur
 vel negatur de aliquo proposito diffinito affirmari
 nec et fieri negari de aliis futuris genere.
 Hoc pista ergo proprio proposito explicatur.
 Quod vero id quod collectum fuit modo de predicatione
 de ea ferme, quod modus inest, scilicet de
 medio predicationis, non est predicationis indirecta,
 et non naturalis.

Quod vero sit modus vel mens extremitum
 non esse eodem modo excepto cum figura
 illius esse mens extremitum quod est de
 medio, alij quod predicatione de ratione extre
 mitus in gradus. Aliud illud modus est
 directus, et permissus in modis propriis
 alij diversus, aliter dicitur. Tertium quo
 futurum quod sunt postquam facta sunt
 ad longe referre, instruuntur in ipso
 existimantur.

Nos quod haec de re sustinamus, ut in directo
 dixerimus primus, et prorsus quod si faci
 tis solutum fragmentum quodcumque in licet.
 Concl.

Mains extré-
mum primit.

cap. 5. cl 6
fig.

*Conclusio 2a. Maius extremum
in figuris cuiusunque figurae est illud,
quod vel in conciliptine, vel in ante,
de medio termino procedit catur.*

*Prout conclusio quae ad prius partem Ic.
illud esse maius extremum et potest in
concliptine in 2a et 3a figura ex isto
veli expresso probatur in 2a figura illud
esse maius extrinsecus, et medio termino procedit
catur. sed in 2a fig. potest in genere non
primi, quod illud vel maius extrinsecus
minor, medius in 2a fig. tunc potest
poterit illi primus, quod illi primus
habet in primis catus. 2a in 3a fig. aut
tertia, illud est maius extrinsecus et a medio
maiis differt, sed potest utrum in 3a fig.
maiis differt a medio, quod illud est
maiis extrinsecus, potest enim modo in 3a fig.
videlicet est, ut potest ex dictis, quod illud
maiis a medio difficitur, et non tunc in
priis, sed in extrinsecus, quod non tunc in
figuris tertiarum est in extrinsecus. Quod cap. 5.
fig. 2a tertia potest in 3a fig. non tunc in
primis, sed in extrinsecus potest, quod illud
maiis a medio difficitur, et a figura ex
vel maiis extrinsecus. Tunc vero in 3a
concluditur per partes quae quae in 3a figura il-
lud est maius extrinsecus et de medio quod est, sed hoc
et de medio quod est in 3a figura vel a medio directe
concluditur per potest in 3a figura vel a medio directe
in 3a figura.*

J.M.

Jam vero nō ipsa figura, dñm m̄di inde recte
 q̄dudentes ut iam vītū, non poterimus
 ipsa nōm dīctū p̄tōr occīpē p̄tōy m̄di
 dis ipsa figura illud ex m̄di tōtū, q̄ in
 p̄tōr p̄tōr. feynereq̄ n̄, q̄ non darendū
 m̄di r̄i dīctē q̄dudentes; sed hoc ī falsū,
 q̄o el id ex ip̄o J̄esu. q̄bāq̄ legua. m̄di
 m̄di recte q̄dudentes. ille, in ip̄o m̄niy
 extrū p̄tōr de maiori extro n̄ ḡtūr, sed
 si m̄di extrū in Ta figura ip̄el adūt
 ḡtūs nunquā nūnq̄ extro p̄tōtūs de
 maiori extro: q̄o non darendū m̄di, n̄ i
 recte q̄dudentes in ip̄o fig. m̄di. p̄tōl
 ex dīctō m̄di n̄i dīctē q̄dudentes, q̄bāq̄
 m̄riy. m̄di v̄tū J̄tm issōs ē p̄tōtūs q̄bāq̄
 s̄i h̄c p̄tōcāq̄ q̄o nunquā p̄tōcāq̄
 m̄riy s̄tū de m̄ri. q̄o s̄i nunquā in
 dīctē q̄dudentes. Graue in dīctō m̄di,
 orr extro addidimy, s̄i sc̄: illud q̄ nel in
 ḡtūs, nel in ante de m̄di p̄tōcātū.
 et p̄tōff m̄des ipsa figura.

Ex hac ḡtūe infestis. in m̄dis 20 130
 figura non posse reperiū alīgnas, q̄ n̄i
 dīctē q̄dudentes aut eam in illis m̄di extro
 q̄ p̄tō locū obtineat in ḡtūe, q̄ i dīctē
 q̄dudentes. Infestis 20 falsū ex ip̄o alī
 di cūtū abſolute illud ex m̄di extro q̄ in
 ḡtūe p̄tōcāq̄, ut iam ex dictis patet.
 Infestis 20. facta illē sentātū, q̄ m̄di
 n̄i extro abſolute v̄tūl ex illud q̄ de
 m̄di p̄tōcāq̄. ip̄a u. n̄i h̄c v̄tūl h̄elpē
 p̄tō in

pt m 2. 13. figuris, cum in hac modis
bis subiectis ut rurum extra gradus in
vlo vero inter his postis utrumq; extra
subiectis? In festis de. Vnum
non spes & q; nonnulli affuerit illis
sive meritis vobis q; in oratione propter eum
modis quinque habet: & qd ex illis quatuor
inuenit maneris spes, respondeat illa
qd ad me placet pro locum ostendat. hoc n.
q; in hac sytione legitimis, tis hoc sit
ut aut & futto, & damn futto & no.
nam pone spem, q; pueniendam
hoc & saluum. qd et al. ex quo figuris
spes figura. illa p; p; et omnis plato in loco
affinis qd maior spes, & superius, si
meritis extra qd hoc & loco: hoc & spes
maior. illud & meritis extra qd maior. qd ab
cum modo quinque habet qd n. i. qd
convenit cum modo in eo qd spes
qd maior extra. p; p; min. Telle sytione
in di recte qd dico it p; p; illa loco: hoc &
& meritis extra qd et illa loco: hoc & non
decreta pates ex dictis de modo in his
recto.

Conclusio 2d. Major p^{ro}p^{ri}a
intervallu dicendate illa, n^{on} gra*c*e oram
ext^m. minor vero illa, n^{on} gra*c*e
min^m ext^m. Hoc

267.

Haec coniunctio non agit pate. sed ex parte,
denuo facile intelligi potest. Nam ratio
q[ui] isti q[ui] diuinitat matrem p[ro]p[ter]e
hunc q[ui] pollio q[ui] fere, magis facile
et tyronum capiunt uocem dicit, quae nec
longior.

Conclusio 3a. Tres tam pueris syly
morum figurae trahi e ytra gallennia.
Si fuerit credimus. ut alias immores, etiam
etiam alijs figura ab his triis destinis
formas ostendentes.
Est proba conclusio ex parte, q; tam 3. popul
figuras; q si isto alijs figuris non vera, illig
ecul dubio mentine sociis.

3. *esse* *symmetria*
genus.

Probabatur et abyssia rae, tunc super dicta
vnde & max ex tra yde medie predicat, go
negt fieri ut medie de maiori extra predicat
et go negt penitentia figura: ga si aliquia
predicat de maiori extra: aut in yde me,
dum p[ro]p[ter]is predicat in mai: p[ro]p[ter]e[rum] d[icitu]r in min:
yde me, sed hoc fieri negl: go. Unde eas
figurae in yde medie in prima parte predicat
et in 2a futuri est, ad iuste figuram presentant,
h[ab]ent q[ui] tunc p[ro]missas transfiguras.

Contra hanc officia est 20.

Diversitas figurarum enim adiuverat
difficile medi cum extremitate sed haec
figura ultra feri potest apte systemon

Obiectio q̄ā.
q. oſe ſigmas.

figura sunt assignanda. maius & plus
et patet ex ipsa diffit figura. plus min.
medium & n. aut p. de capite utrum extro
et p. figuril & figura. aut tri partitum
nominis extro, et sit 3a figura. aut plus,
ut maius extro, et p. de minori, et
resultat 3a figura. aut est alia media in
poter de maiori extro, et plus in minori
et nascit 3a figura. qd intentum.

Quod haec ultima diffit medij una ex
ternitatis sit bona plus, qd velutio
infern ex iiii formis, et quod tales sibi
non plari & reductionem ad iiii modos
primae figurae, qd haec forma est figura
et bona. ans plus in hoc symo.
qd hoc est aut ex aut ex figura, qd non
plata & no. Tunc haec figura est
lina sit distincta figura et haec est p. id
minus erit & 3a neg 3a, et p. plus, qd non
sit plus, n. j. et figura, medium plus
in maiori p. id; et p. id in maiori distincte me,
qd poter in maiori et plus in minori, ut
p. id; qd non erit 3a figura; sed ut
et distincta. Et qd numerus figurae
assignabatur et distinctus.

R. Ad hoc argum, concedendo maiorem
et nego minorum. ad plures dicunt
illud 3. distinctes & dividere tres figuram,

stom

illa quarta figura
est reduplicatio
ad minimam.

statim vero diffinitem nullo pacto ostiulare
 distin' sicut figura si $\bar{g} \ddot{o}$. sed tunc in illa.
 transponit pries; diffinitem vero medij
 cum eis in similitudine manere est. sicut
 cum in illa $\bar{g} \ddot{o}$ mons extum quod est de me
 dico, et mediu m pries potest de minore extra,
 q^{uod} tunc petit $\bar{g} \ddot{o}$ figura: sicut postea in simili
 tate illa pries, q^{uod} in loco; pries in illa, q^{uod}
 loco pfectur.
 Ex ali g paret in ultima p*rae*ce*re*; ad id
 aene q*uod* ricebut illam si. quoniam diffinitem
 p*re* legitimata, et tales signes p*re*ferre
 p*rae*ban q*uod* redirectione, renas rives q*uod* su*o*
 negantur. tales signes q*uod* diffini*do*s
 figura*s* frequentia. q*uod* figura, in
 qua q*uod* minoris transpositis in directe of
 fere natus, videtur de quo modo
 concludenti*re* dicunt*e*.

Obiectio 20. In 2a et 3a figura
 nullum est mediu m , q*uod* 2. et 3. figura
 non sunt p*on*i*ci*ti. quoniam paret ex p*re*
 figura, q*uod* est dico medij cum extre
 mitatibus. q*uod* tunc: de mediu*m* in illa p*on*i*ci*
 mita duo extrema p*on*i*ci*ta in 2. et 3. fig: me;
 cum non p*on*i*ci*ti in loco duo extrema. q*uod* in
 illis duabus fig: non est mediu*m*.

Obiectio 21
 Non dari me,
 sicut in 2. et 3.
 figura.

Obiectio 22
 Datum mediu*m*
 Coniunctionis
 non a posito,
 nos in 2. et 3. fig:
 mediu*m*

figura. q*uod* in
 ad de utroq. en
 aut ha p*re*dicta
 figura: auf*si*
 dicit de minori
 aut e figura
 el p*re*dicta p*re*
 go intentionem
 te undij rives
 plus q*uod* plus
 aut talis
 em at i*o*s non
 se forma d*icit*
 in hoc signo
 futura, q*uod*
 he q*uod* ha*bit*
 na*o* p*on*i*ci*ti; q*uod*
 ut p*on*i*ci*ti
 nta, minor
 cap*it* in minor
 dicta p*re*dicta
 huius in minor
 figura, q*uod*
 minor figura

adends minima
 p*on*i*ci*ta
 Ha*bit* figura,
 p*on*i*ci*

medium positione
mis quod?

Med: communio,
mis quod?

Obiectio 2a figura
et modus
non possunt
sponsa, sed actio,
nes.

fig: et mod: que
disponit posse
non actu sumpta

Medium positione illud, q; ponere
nihil nisi duo extrema. Et hoc transfit in
1 figura. Medium tenet actionis et
duo quae coniungit duo extrema, et
hoc medium regens in 2 figura:
ridet figura dicens tam figura extre-
mum posse esse q; in illa medium est po-
sitione et certa actione, medium.

Obiectio 3d. figura et modus
non est figura. q; illud figura non est
affirmata. consequitur quod est figura
dispositio actio, sed figura est modus non
est actio, q; modus est figura non est
positio. q; figura mala.

Px. In figura medi et figura non n*on*,
mi disponem actinē, sed ratiōne remota
q; graduum disponibilitate medium unū
extremis, et primum tam quantitate
et qualitate idem, sed q; ab uno forma
q; ex figura actio et terminis respectu
refutat.

Dubium Octauum

Quis sit Modus inueni-
endi Medium ad plan-
dam syllogicā quamcunq;e
propositionem. modum

Modum invenienti medie ad planda
quoniamus actionem ingeniorum humanorum.
bis pferigat fates, usq; ad sum 2. Qui ut fa
cilius pueri et in proximi redigi possit, quae
fuit bona documenta

2m d. Prognota qualibet pueri, et nubes
feminae, qm si est puer resolutus, frena
fuit destruxit puerates ubique.
2m e. Prognota affectio debet pueri antia,
grecina, et reynegauaria fbi et anti.
Pueri sit destruxit pueras ex iustis dictis
pueri. fd: 93.

Antia fuit ea q; affectio fructuosa puer
nervi pueri probabilitate, ut in haec puer, in
striae mithy, ans fuit in striae qd Julii cipirius,
tuthi, et in haec mater de liozil filiu: mater
ce ans, qd a futhi qd dilectione, licet probabilitate
capting puer fuit illa qd de his auctoribus
affectio dicantur, ut mithy respectu iustis
aut respectu huius.

Benigni reynegauaria fuit illa, qd reylidae
qd puer, reynegauari.

Hic explicitus ponit fates quodam Reg.
ad invenienti medie ciuios galuscent
plaudat aces medie atque
Gothi, et cum barba cum qd frumentum urinatum
affam, et cum tibi medie qd sit ans pueri;
et grecianus fbi: ut si nubis probare cem
intem.

Antia qd?

Consegnentia?

Reynegauaria?

Nomen Reg.
fata ad invenienti
medie ciuios
qd Regula.
Fecana.

Regula 2^a
Cageli.

Regula 3^a
Gebali.

Regula 4^a
Dafanes.

in istum epe land ander am, apermes p me,
dico anichilux, q e ones poti, et spes
ftr. et fci ex formatis p pylem in karsten.
Pis mirex land ander, qes mirex mirex,
go do mirex land ander, et esculer
Regula dix hi landa erit ad glandam
glandam afferm in Darij, q n. q tubur
de ex istra, id ipsa de antiqua plani p.
2^a Regula, ad glandam vellum p,
item afferm in 2^a figura, glandam
medin q fit ans ruprig extre, tam
fci glandam poti, ut fructus gaudiere
nt Darvith, go aliqui riuens te fructa,
apermes q medio est, qie ans tam in
nentis quem fructa. et dices hoc modo
de arte fructa, ex arte riuens, go ali
qui riuens e fructa.
3^a Regula, Ut p q paretis affua in
Baratiss, et Dabris, glandam p me,
qin q fit grecius poti, et ans fci
ha mod o fructus hodie viderem. go ali
qui fructa i ho. De arte fructa, qis
ho i art, go alijna fructa e ho. Et ha
pedit in hoc modo greci artis p p medie,
tam illam.
4^a Reg: ad glandam apionem qm
miten Regula in Calcent et Cagare
apermes te medin q fit grecius
fci

fit et reponens poti ut si quis place
multa herbae sive lycopodiis affirmes
quod videt ut in hunc ~~cauda~~ ^{cauda} Nardo
tunc Capis, ut hoc sit, go nullus habe
lapis: ubi vides autem quod in medicina, sive offe
quens fit hinc si et reponens ~~poti~~
lycopodiis. Et hoc reg: deformit et sed plan,
deum gubernum partem negram in ferio
et frigido.

5a Regula ad glandam unitem
negram in Celanites et Camestres
accipies medicina quod fit reponens fit
et offensus poti. ita glabis multa habe
sive lycopodiis sive hordeum in scabium.
multa in scabium est hoc, ut lapis se in
scabium, go nullus habe lapis. In Cam
estros novi. Tis lapis est in scabium, multa
habet in scabium, go nullus habet Capis,
ad nos regula et servit in Baroco.

6a Regula, ad glandam partem
negram in Helapton, Frattion, Ba
rando, Trifoliorum, Tapescio, asin
menstru et medicina quod fit reponens poti
et omnes fit, ut si videt place non videt
go adigne fructu non est nigrum, acci
pries et medicina Capidemur et fit regula
nullus lapis est in nigrum, ut lapis est fructu,
go adigne fructu non est nigrum.

Et hoc

Regula 5a.
Hebare.

Regula 6a.
Gedaco.

Regula 7a.
Hecas.

Regula 8a.
Hecas.

Regula 9a.
Hedas.

et huc reg natus in aliis modis ut hunc
ta Reg: Hungnam sumenda fuit me,
John & Iohannes utriusque figura sine
q' p'ntis affecte de utroq' extrato. Placit
q' modum mihi ta Reg: sumel habui ut hunc
ta Reg: confunditur q' sit esse vel non vel
regnans. si q' fig: modum in his hab.
in iug, in ta fig: modum q'dem his p'ntis
q' sit p'ntis nihil s'pp' in ta
figura.

ta Regula, Hungna sumenda
in modum q' sit non p'ntis, et regnans
q' sit nam licet mihi q' et 3. figura, me
dum sit non p'ntis, non tamen sit esse
regnans q' sit.

ta Reg: Hungnam natus in modum
q' sit regnans utriusq' extrato, rae
ti, q' sit p'ntis neq' sit s'pp' q'

Regula ista signata his ueris
comprehendi solent.

Barbara cum Darij per Recana
syllogis abit.

Per Cayeti uero Disamis Datisi: q'
Dariaphi.

Cesare

Cesare per
Clement.
Hebreo Ce
med.
Fates: Trijs
de Tegijon
Per Gebali D
tibi quares.
Tibi famen est
In his cummin
q' sit nota ab
negationem.
In his a. p. D
Tatibus, Hebr
tibus frigulus
gnara ultimi
In his p'ntis
extrato. Utroq'
tibus ueris
q' sit ueris
ut. B. C. D.
q' sit m
ut. C. s'pp'
ut. D. uer
u'nes p'ntis.
q' sit p'ntis
q' sit p'ntis

275.

Cesare per Dafenes, fierio, frestino
celarent.

*Hebare Celantes Camestres atq; Ba,
roco... et l' 1c / Bagan*

*Fabes: Frijs: Fielapt Gedaco Bøcar,
do tegnison.*

Per Gebali Dabitis, Baralip: medium
fili quares.

*Nil solum efficiunt fribas, Hecas velut Hecas
In his curvissimis posteris 6. vocubula, cetera
Prout nota alijsote nostra supra indicem
positorum.*

for his a. & dictionary, Recanu, Cagisti,
Dafenes, Hebare, Gejaco, et Gebali,
whom frigulus eam habere 3. by Kubas,
gramma ultima graecis latem & graecita,
ten of tip. fine conites obcur & deignans.

Dux regnum suum dixit cum
extra. Letters A. suarum potius scilicet.
Letters veritas E. Non conuersus.
Et hinc dicitur.

At his vocalities and in singing S. Ferguson
Prof. B. C. D. H. G. H.

B. ligat medin libere epe grypnus
pti. C. ligat medin epe libere ans
pti. D. vero medin libere epe gryp-
nus pti. E. ligat medin libere
epe grypnus pti G.mw

G. Medin, ans lhi delore esse. H. Me,
Suum labore ipse regnans lhi.
Quae oca sequuntur, aerisq; denotat
Prædicta est. L. Lectur B., C. prædit; D. q;
regnant.

E. subit; G. Leynitur, G. P. nolub. H. q;
regnant.

Et ut facinus tibi bona et mala mali
sunt, sequentes versus inspiciamus quod est.

Fecana, Cageli, Dafenes, Hebare
gedaco.

Gebalifant. Non stant tiebas Hedes
et Hecas.

Hæc salvo aliom in siis sunt in ita
suboffura, præcii vero longe difficio-
ra. Aliis mali in ueniendi reuolum
nel certe idem malis expositis res halos
mit.

Nam et jo Proprieta coniugio sine
Officere, nel in certo modo et figura
tuberis glandulare, aut et tuo libitu obiectis
malo et figuram. Si tu eligis figuram
et modum, obige illam in qua pugnis utrum
factum concudere.

Ordinari

ordinari vero est latius, obij tam figuram, in qua eis generis quatuor pluri sunt. Si vero sit istud pfectus, nida utrumque in eo modo possit voluntaria ferre, vel non. Hey. n. in Danij n. - posteris inferre, quod voluntaria hoc non possit. Si in illo modo potest inferri.

Hinc ita discorres. In 1a figura maior in eis a medio de quo poteritis sive maius extra poteris. an a poteris aferre vel negare, ja vocalis designat. Minor vero in eis a minore extra de quo medium potest. In 2a figura maiorem in eis a maioris extrinsecum, et minorum a minorib; et de utramque mediu[m] poteris. Utrum vero aferre vel negare, vocibus docebuntur.

In 3a figura maior est minor a medio incoatus, et utrumque extra potest. Poteris potest in maiori, quod est major extra. Sicut in minori, quod minor extra.

Hoc generationem habebis quod est p[ro]p[ter]e negata, quod non est p[ro]p[ter]e negata medium debet aferre extrinsecum renegare. In 4a vero p[ro]p[ter]e aferre medium est habere aliquam que in eis est, sive p[ro]pter eum sive a causa accidentalem. Ita, ut si mediu[m] sicut ait, debet esse aut extrinsecum, illa, inferius; si vero p[ro]pter eum debet esse p[ro]p[ter]e extrinsecum, hoc est, superius.

Alii assignant aliam modum, quod cum est aptius in deinceps et facilis, cum refereat h[ab]it non preceptum, sed non sicut multi a se distinxerint.

Dicunt.

Duo modi
invenientur
modi
i. modus.
nisi ea cum
poterit conueni-
at isto, in nega-
tione affuerit.

z. modus.
nisi ea cum
poterit con-
ueniatur, in nega-
tione.

medium sit
figuram et mo-
dum disponi-
mentem est.

Nicunt se quod sit qualibet epie propria,
extrema inter se vel incongrua, vel dissimili-
gant, q. an ea sit, epie probabile ex eo, q.
illa sit extrema in una cum uno medio,
vel q. una unius, alterius vero discongrua
mixta pone illa supra relata, q. non alicui
sit saltem unius ratio, sed easdem rationes
se. Proinde se glandula sit epie affusa vel
negra. Si sit affusa sit in agaci caro
et raro, grana poterit quiescere sibi, et illa
mixta sit aperte medicina ad glandulam
malum effici. n. q. nullus est place hinc
epiente. Vix tamen crudus sit debet dñe cum
grana sit tenuis et randa, et invenientur specula
se et bona et negra cum bona se et illo medico
ad glandulam hinc effici. Et sic efforma-
bit syrum. De bona et tenui crudus, nullus est bona,
se vix tamen crudus.

Quod si epie fuerit negra, non glandula?
Caro et raro, q. grana poterit a flo discongrua
et illa invenientur et illo medicina accessimata et
eig probabile. n. q. si haec epie sit glandula; Petre
nolle amandam caro et raro grana poterit ob-
tinergantur a flo, et illo q. petre et malum
glandulam. In alio se sit medicina ad glandulam
hinc, tamen et hunc syrum. Quarto malum
et amandam petre et malum, se petre non
amandum.

Debet et medicina invenientur se differenti cum ex-
tremitate inata figura et modum, et quo
q. voluerint epie probare. si ergo voluerint
hanc place in pafij. At medicina in malo
subducere, et in minori edicere. Si in ea
figura

figura sit
figura. sit
verba hinc
et q. diligere
fachibus in
Dubi
OM
in legi
consti
u
Practica pafij
lego, alio q.
glandula
glandula vel
syphus geno
glandula
Cures Regul
pafij
petre fuit
cum affuum
Pima Reg
in dulci epie
componit, ac
est in p

figura est modum in utrue pmissa dicat.
Si recta. est illud in utrue pmissa solvere.
Per hanc modi invenient modum bonum,
ex eis eligere poteris illud, et hili optio or
facilius q; nigrum fuisse.

Dubium Nonum

Quae sint Regulae in legitima syllogism constructione obser uanda.

Prater a signatas ad inveniendū medium
leges, alias qdām sunt Regulae novi ob
seruandas si legitime in syllogismo alignā
genēm solvuntur. Et sunt illae in
duo in genere. Quodam sunt Cōmunes,
quodam Speciales.

Cōmunes Regulae sunt illae q; nō ē modo
figura feruari debent.

Speciales sunt illae, q; tñ nō ē figura
attendi ut p; omnis halari debent.

Prima Regula ē. Ut syllogismus constet
tuo duali ex parte p; minoris, et p; tñ syl
logismis, ac p; inde unius ex his bis esse de
bet entia in p; majoris, ex unius majoritate
figura

Regulae con
cludendi sui
plures.

Comunes.

Speciales.

Præ Regula
specialis.
Comunis.

Za Regula.
medium summa
sum opere Vniocē.

*Medium summa
sum opere Vniocē.*

*Exclusum est hinc
tempore: aequoq.*

Nota Reg:
Circa medit.

*3a Regula.
medium com.,
globe distribuen,
sum est.*

Juxta distributionem tres figuram.
Hoc Regula optata est, et nulla iuxta existimat
Se eum a Reg: VI medie sumatur
univoco plane in utrasq; Promissis
Hoc debuit ex jo. Sed non habet Reg: ut
que ipsa ad rectum n. sygm retiq; q; in yoke
extima uniusq; inter se, ex eo q; pfecto min
uniusc; uniuersitate. sed in yoke pfecto min
fideliter medie non sit nisi uniuersitatem
illa extremitates non pfecte uniuersitatem
cum uniuersitate. sed nec pfecte uniuersitatem
inter se in yoke; q; in yoke non est, ut con
cluere bene inferat ex Promissis.
Per hanc Reg: ~~Exclusum est femini~~
egniori, q; in yoke uides gerunt plu
rum terminorum. q; si intrent sygma
vice aut ipsi termini, unde nihil natus
geruna facia in hoc sygmo. His canis
bit, sygma celeste & canis, q; sygma celeste
& canis, q; aliis feminis ex novis deles,
mirabiliter in certis aliis figuris vel figura
dixi long. fol. 60. tunc dicitur vel figura
inde sumi in utraq; q; Promissis. hoc
est q; cum gradu q; minor non in
utrasq; Promissa. unde hic sygma non bone
genuit. His canis & latrabitis sygma
canis, q; sygma & canis latrabitis in maiori
non accipit canis & latrabitis tunc, in minori
non patitur sygma accipitur: et sic non in
utrasq; ex illo non legitima integras & clausas
Regule & medie distributionis eadem
completi, alias sicut omnes uetus, obsequens
falsa

falsum. ratiō regulae, cum n. modū nūc
complete distributū, māis exēs nō
grānt adīg nōtē medio. nōq. drole et
pente fuit h̄; nōq. & mi horatay nōtē
adīg nōtē vnu lillo: unde ma: et minor
exēs nōq. ḡnemint n̄ p̄m̄tis vnu
unobligato complete; et p̄fpter nōq. ḡnemint
nōtē se n̄ gl̄t̄re. Unde ḡgn̄us h̄lyng
b̄ng nōtē, & oīt fuit n̄ arca d̄lā;
P̄tly ēt, & P̄tly fuit n̄ arca d̄lā!

¶ Regula.

¶ Regula. Ut medū nō accipiat ma:
p̄is ample, aut p̄ plūlity in p̄fptie vna
in qua non dīstribuitur. quām in illa in
qua non dīstribuitur. Item, ut ferme h̄
p̄fecta exēs etfatis, medij, h̄ec uel ev,
dem modo supponat in p̄m̄tis: aliis sa,
bis atis nōn et ḡgn̄us falt̄. si n̄. modū
in una p̄fptie supponat dīstributū, et in
altera p̄m̄tis, vel in una p̄fptie, et in
altera dītes minuti, nec vni firmo ob
eodem medio fr̄tis cognendo, variabili
figēre suppone, variis ob supponit̄. ¶
utroq. medū in dīstributis supponat accipiter,
iam nōtē adēm medū in p̄m̄tis n̄ p̄c
dēmē exēs p̄fecte n̄ actue uni
ri: unde ḡgn̄us h̄lyng nōq. ḡn̄us nōtē
dit ē ḡn̄us h̄ec ait, q̄ t̄o ē ḡn̄us. Item
cap̄ posito, q̄ v̄ia actua exīst̄tua corr̄at,
et nully aḡn̄us corr̄at, si v̄iaq. de ait nōtē
vit, v̄is lonḡ ē ait, q̄o ait aḡn̄us corr̄at. aut
et ḡgn̄us falt̄. n̄ p̄a n̄ p̄p̄t̄ ait

5a Regula.
Medium non
penetrum est
in concilio.

Regulus circa 3 mi.,
has observer.

ja Regula.
Ambw. p. misse
nen p. ehe neguer.

art q̄ e medin stat tra exiſtency in ea
vers prie et p̄ne exiſtency, q̄d formula ili
alſoing à prie.

5a Regula: Ut modis non ingrediay
qchram. non te ista: qd getuo dth spc a
pnis diffincta. y non fieret si modis
in tracto y tenui. tum et qd officia et
muncy modis ad y qd curle ystria diffinata
e, complectit pfectu in pnis. gnon dth
n ingredi oculum.

Elbow Regular circumflex Medium.

Circa Primissas sunt ad domum Regis
fernand w.

104. Utreg. & multa non sit esse negata
lex plurius & negata miti factur. n.g.
nullus habeat hinnibilis nullus regnare habet, quia
nullus regnare hinnibilis. autem hinc nem
regnans vere falso; propter prouisas puras
regnans, & deo simul in habitibus ad recte
renditionem gubernari, ex eo namque sententia ab
monasterio S. Augustini, non sicut q[uod] debet et
separari aut mutari ipsius deo. n.g. ea quoq[ue]
nullus habet regnum, & nullus regis filius regnum non
regit horum opere, aut non est regis filius. Et ex his
autem omnibus multis prout habet regis, nullus
in sensibile & hinc, non interficit, & nullus
in sensibile & regis. q[uod] nullus & conradio in
ante cum altera falso summate.

Za Ray:

2a Regula. Ut quis omisso non obt
e paretis. Ex puro n. purity nihil se,
q. hab. rao huius iam ex dictis patet, qd in
toto casu modum non potest distribuere
in omnis, unde ne. q. dicitur possit legi.
sime inferri. qd ydico id est in bono ex iustitia
nostris misericordia cum recte. multa illud
quemque. prout videntur universitate sumit.
At vero cum in plurimis party modum
sit bonum. sed non. probabilitate, preferentiam
vocatae quinque cum diversis figurae
modis ab eum illis respectu capi. et ha
inde non obligat electio capi esse inter
se; qd si ante non est res qd sicut eas
dem universitate. n. q. hoc. q. dicitur. Alijs
hoc respectu, alijs hoc respectu. Alijs
et respectu; multa qd. nam and respectu calatur
q. diversis respectu; et hoc quens videtur
in casu potest. qd nullus respectu sit in stribus.

2a Regula.
Primum non
potest e parte.
partes illi uni
versales.

3a Regula. Extremitates omissoam
Ne non distribuuntur in ante, et non detur,
distribui ne queant. et q. distribuuntur
in ante, mane aut distribuitur ne queant,
et alias si non distribuuntur in ante
et possit a distributione accipere qd in effectu
queant alioq. ducit a non distribuendo ad
distribuendum. vel ydolum. et pati ad multos
uniter et distribuendum. qd plures. qd multi
argueri non possit vel distribuere. et quandoq.
alioq. hoc currit qd ut videtur currit. fd. 220.
Vnde

3a Regula.
Primum non
potest e parte.
partes illi uni
versales.

unde non ualeat quod ego sum tuus
et ego sum hic. sed tu non es tu. Quia
tu ex te es, dicitur tu in potestate
tu in nulla omnipotenter eras substitutus.

¶ Regula.
Ex te omnipotenter
non mutando
in conclusione.

¶ Regula. Id quod se benelex expandit
te omnimitatem in omnipotenter et per
in genere, sed extra communione in hoc
est, alias nominibus operis logicales
ratiocina, quod id ymponit ex parte extra,
mitatione inter notioem aut ponit ut
restingat illas vel est altera ratione
aut modicat identitate cum notioem
quod si aliis hinc multo in ydile, iam
non formaliter identitas extra mitatione
notioem est, si est formaliter in omnipotenter non
medio. unde ista ymponit non ualeat.
Ex hoc probatur, probatur magis haec, quod
potest et magis probatur.

Circa Conclusionem et modo sunt
quatre Regulae.

¶ a. Ut si aliquam omnipotenter peractis,
conclusio est illa ymponit, alias haec
situr autem nemus, et ymponit sulfurum.
Ratiocina inter operationem et peractis
ista: quod ydile sicut delibetorem gradem,
sed delibet his pars et omnis et peractis
ympo, quod conclusio illa est peractis. un
de iste ymponit et probatur. Est ergo solum
nihil, alius album et ymponit quod est altera
et immobile. ¶ Ratiocina et ymponit ista
hac.

Regula circa
Conclusionem
operis numerorum.

¶ Regula.
Conclusiones
non obsec ex
omnipotenter.

hunc, qd ante arctus in cunctis à non diffiri
busto ad distributu. Tunc ut figura roveli
qz figura regnemus. fol. 283. Arg. 3. Gmispam.

3a Reg.: Qdo utrav pmissa & astuta,
conclusio non ab effe regna. r. n. o. l.,
cum n. pmissa sunt utras extas uni,
uni cum uns modis supponitis, ex
gra & r. m. e. ne facta n. ante fess
qz postea uniu. & identificari de
le aut riles se ni actae, inst. illud
qz unius sunt eadem multe & qd
non s. ex pmissis effas impuni velio,
n. una maior extas negat deus
more - unde syrens fylgmy. Et aut
univit, us h. t. q. aut, qd nullus ha. univit,
utrius & utrius.

3a Regula.
Ex duabus pmissis
sunt astuta, non
sunt seq. coactio
regna.

3a Regula: qd alterum pmissa,
una & regna, qd uno non s. qz effa.
tunc hunc & qd: qd una pmissa
& astuta, & altera regna, una extas
identificat una modis, & alterum fera,
qz ab ipso, qd ni gotus postea debet
tunc & inter se separari multa prope
illud regnum, figura explicati. qd
sunt ita se h. v. ut una identificat
una modis alterum vero d. pmissa
qz ab illis, illa duo & distinguuntur &
riles se - unde syrens fylgmy. H. v. aut
& plantar, qz h. v. aut, qd us h. & plantar.
una vellet. Jahr

3a Regula.

q̄a Regula.
Eadem p̄frie-
tēs m̄dūm
fornuas eſe.

Regulus p̄fretos
offernurā.

q̄a Reg: q̄a fig:
major debet eſe
uniti m̄j. fig:

Prae.

Saq̄ ans nem conſeynende falco.

¶ Regula, Ut n̄ gōtne feruentur
eadem p̄pribates legales & n̄p,
n̄p̄is feruare fr̄ere, utias extros
non unicus inter ſe, q̄o modo fr̄ere
n̄p̄is in om̄p̄is cum uno feruere
et q̄tter ſaq̄e dabit om̄s nem, ut ipse
gōtne fatur. ut h̄i. fuitur & matr
tutrice tua, q̄o tutrice mater tua.
gōtne non infus recte q̄o maria
tionem appellat, in m̄b. o. illud
entia tua, ſigill tutorem eabam
ap̄ tuam, quatenq; a lego prodeh.
in gōtne vero indeq; tutorem q̄o
titam q̄o ad originem & generaem
quod halffum. Et hec Regula
quenit abigno modo cum q̄o n̄ra
q̄n̄p̄is ſaq̄e explicata. fol: 284.

Præter cōes istas regulas ſunt et q̄dām
p̄fretos q̄ n̄ singulis figuris ſire de rati,
cirum volumy de legales ad uerti
et offerari debent.

Pro ja figura q̄a Regula ē. q̄dā
mai. n̄nē unitis fed partis n̄ q̄
ſelectis modis q̄o figuræ, ſume nihil
ſug. Aut ē, ſi n̄ mai & partis
et affina; vel minor & partis n̄ uero
affina, et ſi modis nullis diſtri-
buq; n̄. g. alio aut & ſuſta

013

Primus hunc aut, go est hoc te gutta. q
 illas ex mi fornas bona non e. qd me,
 dum non distribui in quantis qd tunc
 ad bone argueremus aegri, ut supra
 agnere, intre in i. fig. in q medis di,
 retris. Vel minor & negra, & sic
 cum actio debet esse regna nigr.
 hilo syrinx, una n. Quisdam exis-
 tente negra, actio et debet esse
 negra. Item argueremus à non dis-
 tributo ad distributum etdem ma: ostis,
 & non à distributa. u.g. hic aliq aut te
 gutta, nulla planta e aut, go nulla
 planta e gutta; censuram non in-
 festivit. neg. et in hoc syrinx, Aliq
 hoc e aut, nullus aegri e hoc, go nullus
 aegri e aut, consequitur bona e.

Ta Reg: & 7a figura e. Quod minor & Pro reg:fig:
 in q. primis modis non debet esse
 negra, unde non valet: qd huc aut,
 nullus aegri e hoc, go nullus aegri e
 aut. Et raro hinc p: ipse ista. Si n. minor
 e negra, maior debet esse affua, &
 concreta estt esse negra sicut coram
 regulam. sed tunc non datur
 bona arguta cum argueremus à non
 distributo ad distributum & non per lemaio,
 ut ostensi. q cum sit gutta minor,
 & post

Pro reg:fig:
 minor in i. fig:
 non p: ipse negra.

Rav

In modis indi,
rebus non idem
Jernandone.

2. Regula pro
figura 2a

maior in 2. fig. 1.
debet esse unitus.

Præc.

quod quis afferat, nullo parte distributur,
ni potest tu regna distribuimus, &
nisi arguimus nihil vallet. &
Dicitur et in 4. modo pro locis et dico,
hinc et figura quia in modo pro locis
potest maior esse parvus, potest in fratre
longior et potest esse minor regna esse, ut
pater in fratre. In istis non vallet
dictio regulam respondit, pro inde
sum in forendi medium.

Pro 2a figura dantur brevia Regulae.
Præc. Maior debet esse unitus et non
partitus in 2a figura: ut, alijs hoc est
sit. Lapis non est sit. sed nullus lapis est
hoc: non sicut ex infinito, similiter
in hoc symbo: Aliquid autem non est date
ex hoc ratio. sed alijs hoc non est sit. non
rede inferitur conclusio: et rato Regulae
2, quia tunc procedetur ad novum diffib.
sed ad distributionem ex parte materialis
extremi, sed pater in utrumque, symbo.
ni pro maiori extremitate hoc in nulla
quoniam distributionem, propter hoc visus
est quod non potest. sed in 2d. symbo
maiori extremitate est sit. quod nullum in ante
distributionem cum tu postea non gelue
distrib.

distribuatur & illam partem negaret
q[uo]d multum hancis n[on] ad.

7a Regula. Q[uo]d in 2a fig: utr[ius]q[ue]
minor & affra, sive nihil ex illis
conducatur: unde non vallet. tri[um] ho[mo]n[um]
minores, tri[um] eorum & minorum q[uo]d at
eius & ho[mo]. Et rati[on]is huius reg: est ap[er]ta.
q[uo]d in 2a figura mediu[m] pot[est] in utr[ius]q[ue]
minor, q[uo]d si utr[ius]q[ue] & affra illud in
nulla distribuatur, sed rati[on]es ex dictis
figura de distribuitur. illa in parata si
scribentia, ois, tunc de scriptis bermiu[m],
cum mediote & iungit; illu[m] a. que
mediote tunc afficit, non distribuit
sed iungit. Unde in 2a fig: p[ro]phane
raem nihil precepit legi hinc in forse,
cum mediu[m] nulli distribueretur, q[uo]d
tunc mediote afficeretur ab ista parata
distributa, ois. Quia tunc distributo ad legi
timu[m] modo referendi petitur.

Pro 3a figura ja sp[ec]ies Regulae: 2 Reg: 83 fig:

Quia ex minori negaret q[uo]d ois figura
huc in 3a fig: n[on]. Deinde sensibile
alio ait non & ho[mo], q[uo]d alio & ho[mo]
sensibili. consigna non vallet, q[uo]d n[on]
ans dolet sive p[ro]p[ter]a affra. rati[on]is regula
& Quia mediu[m] in 3a fig: est scribenti
in utr[ius]q[ue]

2. Nihil ex utr[ius]q[ue]
pmisca affra
2. fig: gelutiq[ue].

Prav.

Nil seq[ue]r ex min.
negra in 3. fig.

Prav

ni utriusq. omnia, unde se minime non
mutat esse affina; ex parte n. n. negra
mit lepro. et ydritis et ent. nigra: et hoc
minus agnoscit a non distibuto ad syphilis
butrum ex parte maxima extis. cum
ma: extis non destribut in ma: punc.
qua e punc unitis affinae. in gotis vero
distibut, qua e punc extis nigrae.
ut pulchritudine allata.

Cognitio debet p. 2.
que portis in
3. figura.

Oratio:

¶ Regula 2. Cenobio in 3. fig:
Tempus debet esse parvum: unde non
nalet. Ois hoc e ait, ois hoc minorem,
go oe minorem e ait. consigna non
veste infertur, alias eis ac bores q;
fent astia, q. tm falsum 2. Radix
reg: a frumentis ista. Quia ni bali syl.
genuo p. celerity a non destributo ad et.
distibut ex parte minore extis
minore si: q. et fieri non debet
ni legilimes sylvis. minorem n. in multa
quassari vult utrum cum fe sit punc,
q. ni illa mediam bis fructi cibum. si
distibut tu pectea in gotis digendo.
go oe minorem e ait, q. tm falsum.

Dub:io.

Dubi
Quo
Imper
ad C

Poffranc de
yuan pof
mu. f
fridus id fug
Antegrem a
necidomus fug
poflens vnde
Sytong P
ap. i. Eps v
P. fumula f
Hab. q. t. f
ysca P. fumula
cute apocan
fijjona Pa
Barbara, G
hunc clarific
f. f. malip
d. das p. r. y
f. Dili de
d. Danj. Et
f. Rho fo

Dubium Decimum

Quomodo syllogismi Imperfecti reducantur ad Perfectos. f.

Postquam de principiis finitio et materialis
infusum ostium et nam syllogismi irgraduum adies
hunc. Restat ut de propriis imperfectis
propositis vel figura propriae foli reprobatae dispercamus.
Anteprimum a. ad ipsam syllogismi reductionem
accedamus supponendo te. q. syllogismi certe solum
Articulum unius latus in Perfectum et in Imperfectum.
Syllogismus Perfectus definitus ab Arte. q. Prior.
Cap. i. Est illa, qui nullius indiget per ea
q. sumpta sunt, ut nemo in deus credere.
Hoc est, q. ita opinione et credentes credunt, ut ex
ipsa opinione syllogismi illius necesse palam
est appareat. quo pacto eos se habet ac soli
syllogismi q. a. figurae directe velutantes. q.
Barbara, Celarent, termi, Darij. Et
hence clarissimum, sic qui dicitur sint ex eo
syllogismi quod illis immediate exercens
illa duo proposita lumine nati notissimum.
scilicet Dici de omni. quod semper in Barbara
et Darij. Et dici de nullo. q. in Celarent
et Fictio formatur.

Syllogismi
Perfecti.

Syllogismus.

Dubio.

Dificilis
Syllogi
Imperfecti.

Explicatio difficilis.

Reductio triplex.

Dificilis Reductio triplex.

Baroco et Bocardo
reducuntur ad figura.

Syllogismus vero imperfectus est ille, q[ui] formes connectat, uno hoc ac plurimi modis, ut notatus illatis esti figura sit. gen[us] praeceptum de hoc syllogismo estas 2a et 3a figurae, d[icitur] s. Indirecte, ja figura. De uno indiget, q[ui]a internum conversionem solum permittit, denudat. Interdum solam reductionem ad impossibile. Plurimi et indeq[ue]t. q[ui]a nonnulla conversione est transpositio numeri, permittit regit, ut potest ad dividendo.

Reductio est triplice. Alioq[ue] offensiva. Alio per impossibile. q[ui]a per Expositionem.

De quibus esti regulatur agere in Reductione et minima a Reductione offensiva illam sed definimus.

Reductio offensiva est illa q[ui]a in syllogismo perficte, ad quem sit reducere, servatur vel in tertius solum conclusio, traspositio tamen tamen, vel conversione primi sicut interueniente.

Et hoc modo offensivo reducendum est syllogismi imperfecti cuiusvis figurae. q[ui]a ad illas 4 permodos modis est figura. Excepto q[ui] Baroco et Bocardo, debent reduci per figuram.

Propter hanc Reductio misce inlettato
Naturae. Unde et 15. modi syllogismi possunt
inveni.

in cipiant vel à littera B. vel C. vel D.
vel F.

Et ista littera sunt à gly et in cypiant q. modi
effecti per figura. sc. Barbara Celarentio,
Darij.

Modi effecti in cypientes à B. redit
rendi ad Barbara. In cypientes à C. redit
rendi sunt ad Celarent. In cypientes à D.
redit rendi ad Darij. In cypientes datur
ab F. ad Ferio.

Vnde Baralip: ad Barbara. Celantes
ad Celarent. Datis ad Darij. Tropes
mo ad Ferio.

Ndm 20 Propter istas consonantes à gly
est modi insipientes repens in aliis q. in
his modis. Quo et singulariter aliquam
figuram huius ad reductionem conficiendā
necessaria est sicut sequentes.

S. P. M. C.

S. figurat primū in dicatum per vocalem
proximam p̄cedentem, est convertenda
in duplicitate.

P. figurat primū per vocalem proximam
precedentem in dicatum est convertenda
per accidens.

M. figurat primas letere transponit
ut meius sit, et e converso.

C. In medio dictinis figurat laitem modū
non posse ostenditne reduci ad effectum, sed
tum p̄ miti posse. ut sicut Batocet et Bocardo.

De Connectione
 simplici et per
 accidentem. videlicet
 fol. 176.

Et hunc est cum formis segmento nesciunt.
 S. multa simpliciter nesciunt. P. nesciunt per acci.
 M. multa transponi. C. per simpliciter duci.

IV dñm 30 - Quod si in uno ex his formis
 factis reprobatur tunc B. procedens quod debet
 tunc connecti simpliciter. Si reprobatur tunc P.
 quod procedens tunc debet connecti per accidentem.
 Si vero reprobatur tunc M. tunc debet tunc
 prima transponi. Si a. est illa operari
 tunc reprobatur in senzmodo, tunc debet
 tunc ista forma fieri. Ut tapetum, e modo
 et huius P. S. et M. P. figura et maior de
 tunc connecti per accidentem. Per S. dico
 tamen et minor debet connecti simpliciter
 uter. Per litteram M. dicitur minor
 est transponendum. Hec ex loco maioris
 plementum. Et sic reducetur ad tunc.
 Exstet sit hic figura in Tapetum.
 Sit hoc et sit, multa bruta et hoc quod alio
 sit non est bruta. Qui reprobatur ad tunc
 nec modo connecto minorum simpliciter
 et pone illa loco maioris dicendum. Nonnullus
 habeat bruta. Maiorem connecti per accidentem,
 et pone illam loco minoris dicendum. Atque
 quem sit et hoc. Et tunc riferitur et lucrum in
 primo. quod alio sit non est sed bruta.
 Exstet et figura sit ista figura minus in Cesare.
 Nullus plausibilis est quod, ut immobilitate est figura, quod
 multa immobilitate capitis et rediret ad clarum
 connectendo tunc maiorum operum simpliciter
 quam connecti one ligatur littera s. hoc non.
 Nullus.

Husly & pugno lapis, et trinitate pugno. go
multa trinitate lapis.

Exponit & ea figura sit syringa in Paracelsi.
Pis cornu & niger, pis cornu & catus. go albus
albus & nigra; & rediret ad Paracelsum non
prole tunc & accidens conserua, ut & notat
Hilbera Ps. haec modo. pis cornu & niger. albus
quod dicitur cornu, go albus & albus nigra.

Quares tunc haec quare Baroco & Bocardo nego, a
par figi: glauco & nigrum & negantur?

Px. Hunc opere raro & estunia rediretis vel &
& transponet & mutat, vel & conseruat
albus, & neutræ hemi sit fons; go non potest
estunia rediret ad i. fig: estum in Baroco
si & mutat transponat, maior & sit partus, nra,
velly a modo ipsius figurae & habeat mente
partem negram. Si vero omnis quatuor
partes mutat & officiis: omnis si ma: in Ps.,
reco & te affine mutatis conseruat & accidens
in partem syringa estabil ex parte partis.
ex aliis nihil mutat, ut pugno dicitur. fol. 283. Reg. 2.
Trinitate maior una sit partus negra, non potest
conseruat mutatis, vel & accidens & tunc
revertit ad redirent estum in. Et eadem
& ratio de Bocardo, cum partus si transponat
mutat minor: sit nigra partus, & a lego ipsius
figurae. Si vero pars conseruat omnis raro
eadem figuram in conseruacio ab aliis de
Baroco. Ex quo huius & in dies multas
mutas & nigras.

Ps. in Baroco
& Bocardo non
potest ad i. fig: me,
dico tunc rediret.

Baroco & Bocardo
tunc rediret
mutas & nigras.

Reductio.

Dicho Reductio
modus proposito.

Vis Reductio proposito.

Modus quo fit
Reductio.

Reductio per impossibile, qd
ex contradictione conatur, quum uero
leborum ostendere, simul cum una
quoniam inter contradictione
alibi non possit.

Et hoc reductio ideo fieri potest, ut si quisque
has syllogismi modis ad mixtum negaret
tu significandum vel velutum eysque quidem,
vel duas contradictiones esse simul uerae
qte proposito. et sic debet regnare qd ante
concupiscat, vel debet concordare qd ante
negaverunt.

Tu il Reductio uita hoc modo. qd regnare
deus regnare significandum in syllogismo impossibile
tunc prouideret qd proposito contradictione qd
quum regnare uero est nero ad mixtum
significandum n. ipm negasse y obtemperare, et ita
cum ex dualibus contradictionibus tunc regnare
significandum tradicas, si una est uera altera
est ipsa falsa; qd ante negavit obtemperare ut
falsum, est ad mixtum eis significandum
ut uera. Cum illa pro contradictione
est qd regnare, et altera ex significando syllogismi
precedentis, quam amba cessa fuerunt,
infecti consignata, qd contradictione alibi
possit ne prius arguo uincere qd conser-
vare tunc negari non potest, qd dicitur res
tunc ad aliud modo ut primis
modis tunc figura qd eas evadentes deligit.
Et ista certe regnare uero est falso vel non
significandum cedentes arguti fui pte bonorum vel m-

vel duas contradictiones esse formis veras,
et non ipsius. Ex qua in Baroco sit hoc.

Boc Aliys lapis non est vel, quod

O. Aliynis lapis non est hoc.

Si hinc contradictionem non bona sit dari aut
vera, et viceversa sicut hoc non quoque
possunt. Supponamus ergo in hoc systema
quod puerus sedetur vel iaceat, puerus vero sit
falsa negatio. Dicatur si sit etiam impossibilis.

Si hinc possit, aliynis non est hoc sicut
contradictionem his modis lapis, non vera.

Et ex hoc possit contradictionem formam cum
marinis in Baroco, quod ratiōne puerus
refutetur contra Barbara, quod contra
dictio marinis in Baroco sit et puerus
concepitur. Ex his non possunt omnes hoc sit,
omnis lapis non est bona refutetur hinc contradictionem
quod omnis lapis non est. Quod contradictione illius nisi
nori, aliys lapis non est sit.

Iudem Etendre de Bocardo quod solum dicit,
fuit a Baroco, quod ille refutetur contradictionem
marinis possit, et servat numerum puerus enim
systemi, iste vero Baroco, refutetur contradictionem
marinis, et servat numerum puerum primi
systemi. Sit ergo hinc in Bocardo.

Boc Aliynis autem non est hoc.

Ar Iuno autem est numerus. ergo

O. Aliynis numerus non est hoc
et supponimus quod negatio puerus
numere sic dicitur. si haec potest aliynis numerus
non est hoc, et falsa, quod eis contradictionem
est vera. si te numerus est hoc, ex contradictione
non numerus

n. non obi ipsi nem. fumes hunc ytra
misteria loco meritis, et formabis minore
predicatio sylym argumentando hoc mero.
Imne ni uens e ho. Et otk. uincus, go et
outre ho. Hoc ostendit et contradicit etiam
ut quis facta in prius sylym, quoniam
et non poteris, go et in Barbara q. multa
aperte et anderius continuit.

Hoc reduplicio per singula plicia in
omni modo in directis primis juxta et in singulis
ho et Z. elz. figura. Ut a. seru ad yps
et d. crelos, alij in directis
singula sonori debeat.
quentes q. Dictiones.

is, Odiebam. Letare Ro,

4.5. Vocales q. denotant 5.
q. figura.

E. et hec syent q. modu in
slyllo si: per singula redi-
ctio ex syntaxis postularis
mutatis negra si: ad Celarent
L. et denotat 2. modu celantes,
q. ad aliique modum postularis
stur 3. portas effici si: ad
itemur? E. Sonata 3. modu
modu est ad modum postularis ho,
in mutem negra.

A. q. denotat 4. modu Raye,
dubius ad modum postularis cuius
tis affra, Barbara si:

5. Voc.

Nest Baralip.		Celarent.
Gi Colantes	Per impossibili-	Darij.
E Dabitis.	bile redi- cuntur ad	Celarent.
Ba Trago mu.	cuntur ad	Barbara.
Tis. Fineson.		Darij.
O Cesare.		Ferio.
Bi Camoff.	Per impossibile reducuntur	Darij.
E Festino.	ad	Celarent.
Bon Baroco.		Barbara.
Le Darapti		Celarent.
Ta Felapton		Barbara.
Re. Disamis.	Per impossibili-	Celarent.
Ro Latisi.	bile redi- cuntur ad	Ferio.
Ma Locardo		Barbara.
Nis. Herison.		Darij.

n. non ab eis nem. sumus hunc ytra
retribua loco meritis, et formabis minore
precedens syllabi argumentando hoc mod.
Inne nivens & hoc. Et dicti nivens, go et
outre hoc. Hoc est utrumque cuncto etiam maius
n. quis facta in prius syllabi, quoniam neg.
et non poteris, go & in Barbara q. multa
apti et emendaveri contulit.

Hoc reduplicatio per singula pectora in
alio modo inde recte possumus q. et in singulis
modis & & dicitur figura. Ut a. seruit ad ypsos
modos pectora et crederis, alio modis recte
singulis q. magis sonori delocant.
Nota quid signantes q. Dictiones.

Nesciebatis, Odiebam. Letare Ro-
manis.

ta Dictione tollit s. Vocales q. denotant 5.
modi recte ta figura.
ta Vocalis & E. et haec significat 1. modum in
directa Baraliquilen si: per singula redi-
cendo q. ad unum ex pectoris pectoris
unius etiam & unius negativa si: ad Celant
ta Vocalis & I. et denotat 2. modum celantis,
debet sonori q. ad aliisque modum pectoris
hunc unius gemitus 3. portans effici si: ad
Barri.
ta Vocales q. ibemur & E. sonorat 3. modum
trahit, redicendo q. ad modum pectoris ho-
malem ydriam unitem negativa.
ta Vocalis & A. q. denotat 4. modum tares,
nec debet unius ad modum pectoris unius
gemitus & unius effici, Barbara si:

5. Voc.

5. Vocatis 1. dentata & modis tristis. ~~ad~~ labore
vocis ad modum factus usq; ydus & partus
affra.

Ja dictis hth q. Vocales sonantes &
modos ~~ad~~ figura reduci debore per
improprio ad factus modos quae con-
ditas saty vocality & signantur.
In Cefare in tenio. ~~ad~~ Camestras ad
Dany; ~~ad~~ Freslone ad Celarent. Baroco
ad Barbara.
Quia segmentes dictiones continent 6. Vobis
denotantes 6. modos 3. p. excedentes
ad modos factus q. sunt similes vocales
in sonitate.

Potest et facile cognoscere ad quem modum
juit facta redire i medi usq; facta si dicitur
sparsus & ipso progressu & resultat ex contraria,
tonia conclusio et altera proposita retenta.

Si in contraria dicta est resoluta prius si
ante ruita utrue regredi fieri ad Bar-
bara. Si vero & triu dicta fit ruitis negata
et resoluta prius ruita utrue regredi
fieri ad Celarent. Et eadem modis logique.

Vnum & se aliis ~~dis~~ proposito.
Ita non in hec levigatione contraria dictis
proponenda loco maiori ad min:
segmentes denotant dicti.

Maior fit minor ut sit contradicte maior.
Excipit Celantes, si quis convertitur credo.
Secund maior, minor, secunda minore.
Tertia maiore narrab, Generali, minore.

Explicit

Explicatur.

Ita modis in figurae redimuntur et
perficiuntur gressus et loca gressus ponendar
loci maioris, si maior retenta ponenda
et loco minoris. Et hoc modo cum summa
positura tunc exceptione habeat Reg. in Calante,
qui modus si reducendo sit, tunc ponenda loca
gressus debet ponere loco minoris, et minor po-
nenda loco maioris, infra hanc gradus et loca
maioris, quem exceptione figura 2. ut.
Sensu 3. Verry. In 2. figura ita fit ut
dicitur contradicentia gressus ponendum
loco minoris, et cum maiore retento
infra gradus et loca ponendum mi noris.

Tertius Verry figura sit in modis 3. figura
summa gradus et loca ponendum gressus, et per loco mai-
oris, et cum retenta minore, infra gradus
et loca ponendum maioris primi figurae.

Circa hanc reductionem Notas q. licet non
per nosterum fructum et actum contracta et loca
concessi; infra tunc ad minus contracta, in
qua instrumentum contracta et loca gressus iam
concessa contractetur. Nihil ex his faci-
le potest inferri, ut credet sic Trapezus.
Et ad substantia nullus lysis est tunc. Ita aliud
fructus non est lysis. Qui modus redimunt
ad contracta q. summa, et a respondet illi
contracta et loca modis. Et substantia q.
lysis, et actus contracta, q. q. actus lysis.
Hoc consuevit non est gressus et loca q. contractis
minoris contractis sed tunc vir contractis, cum
n. sit unius officia q. gressus et loca modis, hoc
mox

medo. alijs lapis & act; q̄c frictio contra,
de bona illis, nulli liquere aut.

Reductio per Expositionem $\mathcal{E}$,
q̄to differt medium eore sytymo et pro,
m̄q̄ alijs medium singularare manente
eadem constat. q̄ne m̄dō ad eam
endis docet Aetatis Sytymos. s̄p̄: sit
omnes sytymus sytymus in Dargollis
tis hōc r̄sibile, tis hōc aut, q̄o alijs aut
r̄sibile. capu & vegetus conculcio, telle me,
dū q̄o hōc sume singularare q̄o Reduc
argumentorum, hoc medo. Reduc & r̄sibile
Rethy & aut, q̄o sytymus aut & r̄sibile.

Hac reductio factis $\mathcal{E}$, nec multa syd
existi eae. Est n. p̄dum demonstratio grafi
ad leonem ut dicit D. Thomas graffulo 27.1.

Dotsio Reductio,
oms & expiēm.

Dubium Undecimum

Quid sit sylḡmus
Expositorius, Moda
lis, et Obliquus.

Sytymus Expositorius q̄ constat medio termi:
complete singulari.

Dotsio sytymus ex.
positorij.

Geng. in hac diffr. & sytymus. Diffr. constans
medio term: complete singulari.

Geng. et Diffr.

Per

explicat defis.

Per hanc diffit ab usq; hacten in sygnis
fuit explicata.
 Dicimus in defis, complete singulari, quae sunt
in sygno extantib; in deo i. tenui, illa est
complete distributi factum in alterum pmissum,
ita in sygno expositorio medius sibi ad min-
us in una pmissa complete singulari.
 Illud a & complete singulari, q; pmissa non
rei, nee p; identificari cum plurib;. Vol q;
e donec in cōtē, nec alio rei q; & alio dea,
inter communis cōditis identificatur. Et talia
media singularia sunt res res singulari
creatae, ut Petri, Randy, Amadis, hic hoc, his
et c. Propter dñm s. cum & ceterum pma
dñm s. q; infinitatem identificari reali-
ter cum & pmissa sit ut non sit complete
singularis, sed a partim tenui. Tis, partim
singularis ut dicimus sygnis de tenui. Reg. fol. 65.
 Unde res singulares sygnis non valent.
 haec res dñm nec dñr. nec extra dñm non
sunt s. q; s. & dñr. Item non valent trahit
et extra dñm non, Pr; & tria dñm, q; trahit
& dñr. Et defacta non sygnis non erit et
eo q; medianum vel nullib; complete distribui-
buntur vel in nulla pmissa complete sin-
gulari.

Sygnis iste. Ex quo fitur q; formari in quod
vel figura iuxta dñm s. modis difficem
cum exigit: sibi tenui, complete singularis
fuerit in una pmissa sygnis in alterum dñr,
et in ipsa fig: Et new media singulari q; dñr
in aliis pmissis sygnis aut in ea figura.
 Si vero his subi uay, aut in ea figura, in
qua fragmentis et natis talis formata sygnus

f

Sygnis Expositori
naturae in aliis figuris.

grua magna conforme & Lemini figurae
subjici, quem ad dicari.
Expost. Ta figura sit signus stylorum.
Hic Petry & bony, hic aucto Petry, & hic his
boni.
Pro 2a figura sit iste. Petry non est hic hic, Pauli
est hic homo, & Pauli non est Petry.

Pro 3a. Cicero non est patria Provinciorum. Cetero
est puer orationis, & mox orationis non est
dicitus patria. Tercius petri ad hunc signum quod
estates sunt Lemini singulares, sed sufficit & regis
vibus & modis in hoc singulare, unde & iste signum
& exercitiorum vel estates sunt Lemini rebus
Petry & auct., Petry & multis, & go alioz ratiocinio auct.

Sylagma modalis & ille unius una vel
utrayque omnia & modalis.

Quod propter modalis patet ex supra dictis. fol. 181.
Nec petry ut ex doto patet, & amplius puer non
modalis, sed sufficit & regis & modis signum modalem
& unius sallentem sit modalis. ut patet in h. signo.
Deinde ex alijs sententiis, est hoc aut & go nesci &
non habent sententia. Nam ita modalis signum
unius utrare, omnia & modis cala. Necesse est
est aut spe nesci. nec est non habent excepit,
go nesci & non habent ex nescientem
sunt a tales signum fieri nisi quoniam. foy.
nisi. sunt pueres & res. omni si sit iste. Hoc est
& nullum signum esse aut. necesse est non
habent ex parte aut, go nesci & nullum habent ex parte
signum nisi. foy. formare et nesci
modis aliena signum hoc modo. Necesse est

com

1. p. tom. c. 13.
ab Regimonti.

com harem sive ait. non & com harem ex
ratem. go non est aliq aut sive rata.

Dubium haec expungit circa sytum modalem
constantem tunc unica propria med. si certa
qualis sygnal exulta potius, simpliciter an
nemo modalis.

De sytimo nix utrue missus & modalis
estimur i. q. nostra voluntate naturalis magis
tamen. de altero vero sytimo dubium.
nix sollemnibus modo dicitur artis, q. sygnalis
figuris certas quadratum reg. expungit.

Ta Regula q. ta figura de modo deceper
e, q. modo magis propter de necessitate, si minor de
nixa seu simplice colliguntur & ita de re
ceper. Ut n. esse & de ait. q. subtiliter
oritur aut. go necessitate rem hanc sive sub
stantia. Et idem fit in aliis modis. Si vero
minor sit deinde sive et min. de n. nix
tum gittera hinc sive, et nro de n.

Dicitur ans n. et sygnus salpum. N
ca aut curvit nepti & rem hanc sive
aut go nepti & rem hanc curvare.
sygnus & nulla.

2a Reg. in 2. figura. q. fruens regna
propria de n., et affret de m. sive, sepi
gittero de messe. ut nepti & nullum Capidem
sive ait, os hoc ait, go nepti & nullum
hanc sive Capidem. Quod si propria de
fruens sive de nepti, sed nepti de nepti
non

non infest yctis de netre. Et netre e com
horum ipse aut fed nihil y curvata aut,
go netre aut nihil y curvata, sed spuma et
plas y hinc anguis bona rora sit farta edere,
tunc sytum hinc, ad; sytum ad 2. sytum,
tunc nihil no galvad. go rora bona.
Tribat a sic edere, conseruando minore
sytem fructuiles, et prorundo mino
loca omorvis hoc mude. Nulla aut curvata
go netre e com horum ipse aut, go netre
e multa horum curvata, regna mulier
m. fig. qd n illa ex maledicente netre
et nini. Et netre rora cibis yctis de
netre alditur.

Za Reg: m 3. fig: in Darvyl si maior
fuerit de netre, et minor semper sine
i ycta. nifex yctis de netre. In te,
Lycor si maior regna fuerit de netre,
et nini. affra fructus, sey yctis de
netre. In Diomis et Dabili. Tigris
multa fuerit de netre, et partes de netre
nifex yctis de netre. In Tarsus si
regna mai. fuerit de netre, et minor
affra fructus, sey yctis de netre. In
Bocardo rora munition sey yctis de
netre.

Hac dia tante factis captis, civiles patent.

Prater

Praster hume modum deceper. sed et
alij modij qd Contingens de quo ut
deinde qualis nra gemit ex ppter
illo affectis inferuntur.
ja Regula e. In jafigi: gto ubrajpm,
la & strigans, infest yllo de contingen-
ti. Et strigans & vigilans moneri
yngil oem herem in pstante spt
go strigil comitatem moneri. gto
verma. & tan de striganti mhi: de
mepre yyl gto strigans, mada pma
dici de et si spt de null. Ut yngil
ve aut curere, sed vis hoc aut go gto
gil oem herem curere.

Ja Rey: Gto in rafigurā ambulans
fuit de strigenti nibus faytur. Pta e.
qa talis faytym non nescit neyl ad i fay.
tracari. Et ultro daf obis nem est,
grenti falso. al midere e hit. Cen,
yngil nullu herem ambulare, contingit
oem spm ambulare, go strigil mul-
tu cyphr apf herem. Hoc ysgnra nem
non e. qa non e yngil herem nullu, gil
spm Jw dte nem. d/e yngil
Si tu in rafay: affia fuent de yngil
d neym de mepre, recte colligit yllo
contingen, non tu e contra. Ut nullum
fam e yngil, yngil verbi fieri ips
egre, go gto gto oem nullu herem ips
fam. ja Rey.

3a Rayuela. in 3a fig. si utrux puerissa
 fuerit contumens infelix et yeluo de
 dragoni, sicut tu puerissa. puerum et modo
 quo diffini solat pueras de infelix. ut yeluo
 sit cum horum amulacra, sed yeluo
 te atrae pse abru go yeluo alioz abru
 amulacra. Si in 3. fig. una tunc domi,
 puer fuenit haec de dragoni, et ultem
 de infelix, recte infelix yeluo de yeluo.
 genti, ut dragoni cum horum amulacra
 sed tunc haec att, go yeluo alioz att
 amulacra.

Dux vero pot accidere y una quinqueam
 sit de yeluo genti, et ultem de necesse,
 hinc prenderet et qd tunc fuenatur.

3a Ray. sit. In 3a fig. sed si maior sit de
 dragoni, et min. de necesse. infelix yeluo
 de dragoni. ut yeluo sit de att dormire,
 ne atrae vom horum pse att, go yeluo
 sit cum horum dormire. Si ergo mai
 or fuenit de necesse, et min. de yeluo
 colligat yeluo contumens. Ut necesse, et
 currens amulacra, sed yeluo cum horum
 curvere qd contingit vom horum mo
 ueni. Hoc Ray. Et modis affres. Pro
 regno qd fig. 3. ista. Si maior regna fure
 rot de yeluo et minor de necesse, et tunc
 et infelix et contumens. ut yeluo sit oul
 tu est dormire, go necesse et vom horum
 pse est, go yeluo multa horum dormire

Si

Si vero maris negra fuerit de necte
et maris glaucus, infelix & vulgaris & his
una de messe altera de ynguoyanti.
et nescia, multa hydria esse torres,
sed glaucus ut altera esse capi dem, sed
glaucus, multa altera esse hincem.
vel multa altera nos.

2a Reg: in 2. fig. si negra fuerit
necessaria, et affixa glaucus, duplex
infelix & claud. una de messe altera
columbus, vel nescia multa cygnus
esse nigra, sed glaucus cum cygnus esse
nigra, sed nullus regis & cygnus. vel sed
glaucus multa cygnus esse nigra, late
legnante de ynguoyanti. Si è contra
tus se hab. ita si negra sit de ynguoyanti
et affixa negra, multa vitio recte infelix
quod puto am. atque non est glaucus sed
fus. vel glaucus multa regis cum altera alterum
sed negra & cum cygnus esse alterum,
sed glaucus multa cygnus esse cygnus.
Q. eorumna certe falsa, c. anti vero.
In Barrow vero nihil dico & dubitatur.

3a Reg: In 3. figura, gto most
affix tinctu glaucas, quae cum una ex
ynguoyanti altera negra nera, restent
glaucus glaucas, vel glaucus cum horum
ex altera, sed negra & unum hincem esse
aut, sed glaucus alio ut esse alterum.
Gto.

gto a. mesi negrae sunt negramas roubis,
gentem, et affam neritam, roche fayl
getus de gregent. ut contraxit horum
multa ambulare, sed noster e cano horum
spe sit, go gregil alby aut non umbra-
lare. Estra si negra furent negra
et affra gregens, nifor d' ualece y claud.
una de gregenti, altera de negre.

Civis sytym Malalem hoc noto, ne in illis
predicatur a modali compilio ad Iurifa,
unde ver ualec tenu regionem illuminari
a sole & myrtle, germania & regio, go ger-
mania illuminari a sole & myrtle. et ut
non ualec ultra spe myrtle myrtle pos-
sibile. et alby go parvem spe myrtle myrtle

Sylymg Regnum nigrum;
bit vel ortas aliquas e Casq obliquy.
Ut Regnum e spe munificos. Sciamet Rea,
go boarmis e spe munificos. et iterum
Ois potestas & a Deo, myrtle & potestas
go & a Deo.

Ut a. negrae & sylymg constantes obliq fidei
boni vel mali, attendenda e Regula
quem trax il iste, Doco sytym von,
stavile casily obliq go & sytym & constat
rebus exposito. quid sytym obliq e stans rectis
fuerit boni et sytym obliq boni erit, ut iste. Cui,
unq' all mest joneq, he & aut go han mest jensey,
beny

ipm.

fuent de riego
de Espana y Grecia
de yndia
en Asia oriental
e Indias, &
y su hierba

negra fum
gas, duplex
per effusa
multa cygn
en ygn qd
cygnus, rufi
cygnus, lake
Si è contr
de ygn qd
in resu inflo
sygnus fol
the albus
spe albus,
e cygn.
cautiva
e galbulina
go moll
- una? os
n rebus
tum horum
- horum qd
e albus
go.

Bonū et legitimis @, qd̄ regnūt huius syllogis,
q̄ stanchi cūpīt rētis, t̄c cūtā sensiblē, hoc
aut, qd̄ h̄c & sensiblē.

Dubium Duodecimum. Quid sit Syllogismus Sophisticus.

Quia nū tr̄ ad Dialecticā considerātē
pertinet, ut per rectam ratiōnēm ad
veram rei cognitōnēm p̄ueniat, sed ut ut fā
sum dēnitāndo et agnoscendo, fālſitatis
errōrem erit, conuincens n̄dēq̄ alijs
et complētamente Dialecticā institutum de
t̄ alia et Erronea Argumentatōe brevi
ter alijs vicere.

Et nū ex syllogis Sophisticis multi erro
res et falſitates p̄leant p̄uenire, ab ipso
in hac ultimā Dubio p̄iu nū sit agn.
Definitus a. ab iste in Elenchis h̄c
modis.

Syllogismus

*Sylgms Sophisticis est ille qui apparet,
sylgms et non ē, aut q est sylgmy, sed
non conueniens rei.*

311.

Dectes Sylvestris
Septentrionalis

Haec sytum genere plerorumq; illi uti solent
q; lapientes apparetur voluntis dignitatem
gratiosorum q; tales sytumes apparetur talis
latus plenus et rei nec querentes regres-
sentem conuineant.

Virby sylvestris
Scotish.

Fl about tales sylvinis Sphagnum penninum, gning. metas fer securis, ad quae ruris
frondentem devineare conantur.

Ja Meta e Red argutis. que se nel ja Red argutis.
procesari negao. Vol Provincias concy-
pia in eadem disputar. Ita valigas
regas y ecclere y ante nego general; nel se-
gare quin ante concesserat.

Et Meta & falsum. ad quinque sphyrae et trahim.
Pris sylphis alibi nullus decucere, et
sumis hic falsum, & manu ferre falso. Si
en. sit falsum occultum, sphyrae quin pris
non non aggregetur.

3a Meta e' fruibile, qto si: alijs 3a fruibile.
cogit concedere id q' a' otru opinione
ad hanc; ut si q's mi pento,
num cogit credere, stellam esse maiore
tota

Iota Turrâ.

Sollacijm. ^{ta} q̄a Meta & Sollacijm. Et fit hunc
q̄d respondens egypti auctoritate aliqd, q̄
& nūc fūrū mī contenta orationis, ut yola
regulas artis grammaticæ.

Nugatio. ^{ta} q̄a Meta & Nugatio q̄e unius ac oīj,
dum dictoris ex eadem grante innit,
ut nō hoc currit. Dicit a.
ex eadem grante, q̄ si idem jūnus in
fbo, & postea in pto, non erit Nugatio,
ut cum dico, hic hote hoc. dicit et nūc,
ut repetitio, q̄ si repetas idem ad mās,
orem explicationem non erit nugatio,
ut cum dico, treg treg meq̄ respice
in ore).

Ad hanc quād. Metas si q̄s deinceps refutat
ne capte h̄t cognoscere fallacias. q̄
mī salib⁹ p̄lymīs q̄sinet. Gram
cognitionis cum sit utilis & malid, ad
auitandos multos falſitatis errores,
de illis breviter h̄t aliqd dicere no
lens.

Dicimus a. fallacia mī ei⁹ hoc mās

falla,

Fallacia
fallacies
aliquo
a, aut
Dicitur
Actions,
fallacia
per can
ex parte
fallacia
cata jun
parte il
fallacia
Pole Agr
q̄ fallacia
q̄a Dīmī
Agurā
Univers
fallacia
aparent
Can Appa
a Māg
Cā mād
Cā Dīfī

- Fallacia & quodcumq; donecias
describendi faciens credere de
aligno quod sit quod tu non
(e), aut non sit quod tu est.
Dividitur & fallacia in illam q; in
actione, & aliam q; in extra dictione.
Fallacia in Dictione & motuum
sue cœa apparentia credendi
ex parte reis.
Fallacia extra dictione & q;
cœa seu motuum apparentia ex
parte rei.
Fallacia in dictione tota sub se 6. ptes.
q; a. & qui vocatio. & a. Angiobologia.
q; a. Fallacia accentus. q; a. Compositio.
5a. Divisio; b. a. figura dictioris.
Agnoctus & unus & eis dem dictioris i. Agnoctus.
Diversa figura. et non s; q; in qualibet
fallacia sit duplex cœa. Alio & cœa
apparentia. Alio & cœa defectus.
Cœa Apparentia in quaeruntur fallacia
& illa s; mund ad modum i. q; no
& crudelium.
Cœa defectus q; ostendit modum q; fallacia.
Cœa
- Fallacia.
Fallacia du;
plex.
Fallacia in
Dictione.
Fallacia extra
Dictionem.
Fallacia in
dictione tota
6. ptes.
cœa duplex.
cœa Appa;
rentia.

Cata apparentia in aquorae & unitas
deoris.

Cata diffecta & multiplicatas significa,
formam per unam dictioem - ut cum
tr. tr. omnis latral. syd. celeste & canis.

- Tallaria aqua,
canis biplex.*
- i. go syd. celeste latrat. Hoc tallaria
aquaeris biplex. q. Aliud q. fit in
una dictione pmi cipuliter plur.
significante. ut in hec uoce, canis.

2. Et q. fit in una uoce vel dictione,
q. unum primi qualiter et sotter syd cat,
albem nero metaphorice. si uel hoc
nesta uoleat; primi qualiter syd aut albu
nem i pmi hei: met aphorice nero
syd et floritatem prati. Ex quo
formari pot salis paralogismy.

Quicq. videt toll os, sed prati videt

3. go prati toll os. 3a aquorae syd.
- q. pmenit ex diversis consygnat, q.
albioribus genes accidensia partim
ovatis, ut q. emz. syd gebut stabat,
sedens syd, go sedens stabat.

Amphibologia. 2. Tallaria Amphibologia & Deceptio
q. dem pmenius ab una et eadem
orae diversa significante. si uel n.
aognacio pmenit ex eo q. penitus
eadem dictio vel uex plura syd cat
sic

gri amphibologia cases ex eo q[ue] prent
eadem oratione plura significat. Et per
eadem, ad differentias orationis, q[ui] congruunt
et diversa plura significant.

Cata apprehensionis in hoc fallacio et
Virtus orationis plura significantur.

Cata non significat & diversitas significatur
infallaciam.

Tripliciter est q[ui] tres huius fallaciae. Amphibologia triplices.
1a q[ui] p[ro]nuntiatur ex eis q[ui] una oratione significantur.
2o p[ro]prietate plura significantur manente eadem
constructione p[er] diversam habitacionem,
nam p[er]mutata sicut h[ab]et oratio,
liber artis; licet q[ui] eadem istud nuncire,
tunc sicut eadem modo significare possit
diversam habitacionem p[er]mutata omni
modo significat. ut n. intelligi habeat
oratio, sed p[er] suam habitacionem est q[ui] eadem,
sed p[ro]prietate p[er]sonae dicitur, & formaliter
satis paradoxum. Quia q[ui] est liber artis
p[ro]nuntiatur ab arte, iste liber artis, quo
p[ro]prietate ab arte. non significat ita quod
q[ui] in maiori oratione multibus p[ro]prietatibus
est p[ro]prietatem in minori habitacione eius ad
affine.

2a p[ro]prietate

2. Ea ḡes frugitilis & ḡua puenit ex
eo quod una orā fiscal phura pp dīuersa ordinem
partim, ex eo quod una dīictio p̄t estremū unū alio,
translitterie vel intranslitterie. Sicut p̄t
est, quicquid model alijs hoc model,
sed alijs model columnā, q̄o columnā
model. non sicutur, q̄a illa locis
nuovo modo construit unū alio par-
tīly.

3. Ea ḡes, ḡua puenit ex eo, p̄t
una orā s̄ḡiat principaliter unū
alio novo metus horicē. Sicut hoc
orā, lītta arat: principaliter s̄ḡiat
cōfessione terra. metus horicē amissi-
onē opis. Et formaf talis parat,
p̄t. p̄t lītta arat terra sc̄is,
dūbus, p̄t p̄t nō docilis doceat lītta arat,
tūr, q̄o p̄t nō docilis doceatur, terra
sc̄inditur. Tūm s̄ḡiat pp dīicūm
multiplicitatem.

Fratellaria Com-
positionis.

Fratellaria Compositionis & eorum
q̄ debent dīidi falsa vniō.
Caa apparetios & orāe simila, habens
identitatem in māde unū orāe com-
posita f.

Cao trefolij a Universitas fonsq empli,
siti et dantis. Et non sibi rato ali,
quae nec in fonsu dantis, et gal-
fa ni complete fons, tunc & nulla,
nisi compofiti ovis.

Fallacia Acenty & decolor gumenis ex s. Fallacia Ac.
ex q. ultima dictio sive simile p. lata centus.
diversa fijent. Vnde i. somerita de cymodo, gumenis
ex multiplicitate rigoem dictio sis fijum
sive in modo p. ferendi, q. et yntroples
fit acenty ex gravita p. ferendi.

*Cara apparenchis huius foallae & unitas
dictiorum sibi guttatum seu manum.*

Cat defecta & diversitas figura, quae
diffit diversitas acutus seu punctatus
et formata talis paralelismi, qui leviores
venae curvæ in digito, Ricta leviores,
venae quo raro in digito.

~~Fallacia~~

fallacia figura et dictio nis ē finis,
 rā. fitusq; unius dictio nis ad alteram penes finis
 rem terminatam in parte non idem frāntē.
 Et forma q; talis paralogismus. Quād amū,
 ē mūsa, talis ē Rīta, onusq; generis
 famini, gō et Dīla sūt generis fami:
 Et huc fallacia finis generis p̄petuus
 grates.
 Caa huij fallacia ē finis tuis uoris,
 finis terminatam;
 Caa defectu ē diversu modo ligeti.
 Potest et talis fallacia accidere tuis p̄mo
 lates cōsciales, ut si diceres gō gō smisi
 comedisti, carnes endas emisti. gō car:
 nes endas comedisti. — fallacia cōsta,
 q; mutat p̄tua pulsa, nō p̄tua recurrens
 qualitatis, ut q; grātia onda.

fallacia extra
 dictio nē. 7.

fallacia extra dictio nē

frānt

Accidentis. i. ja ē fallacia accidentis, q; ē deceptio
 p̄veniens ex eo, q; alio. Ita simile
 huij: eorum q; frānt ad signifit per
 accidentis amū; si diceres u. gō aut ē q; ra.
 Auges hūc aut, gō hūc quae res ipsa.
 non in factu ja aut nō aut qd̄ factum
 fūo sufficiat nō q; tis factum accidentis.

2a fal

3a fallacia & dicti falso quia ad dictum & dictum est
 simpliciter. Et contingit haec fallacia
 tunc quod a dicto falso quia predicit ad
 dictum simpliciter.
 Dicendum falso quod ad dictum pcam dini,
 muta vel cum determinata accepta,
 vel alio falso dentes.
 Hoc enim simpliciter, & dictum pcam
 absolute sumpta ab aliis colla determinata
 ut alio apparentia
 Caa convenienter huius fallacia & quae
 subiecti dicti falso quod ad dictum simpliciter
 Caa dictum & diversitas ipsius rei.
 Et formae talis perniciosa. Aliquis
 alio falso dentes, quod Aliquis & alio non
 significatur.

3a fallacia & ignorancia Elenchi
 Mihi. quod dictio pcam in quo infest
 graviter obviis & tu non & tradidit
 vim. Elenchus significat contradicto
 rig, de eadem re & vere eadem falso
 Contingit a. haec fallacia propter ignoranciam
 sive infesta obviis, & tu non & tradidit
 vim, et vel ex parte significare, vel non
 moveat eadem res falso via. Et significare
 haec fallacia talis est ignorare, quod
 leges & traditi omnis figura data non posse
 continetur. Ut si dicatur, ni haec sunt
 max

many mea & clausa, in haec responde
meum ne ea non & clausa, sed manymer
nec clausa nata clausa. non interfici
ga non ferre vel idem hunc.

Td fallacia & petitiōnis prima,
q̄ij si contrāḡit tunc, q̄do ydūc̄o
debet p̄tari sumis in quāris, vel facta,
nā p̄eptūris p̄misi & deceptio p̄ne,
mens ec̄ eo q̄d p̄sumis utens ad p̄tēn
sum ip̄q̄ sub alio vocabulo, ut si uellem p̄b,
ne hanc correre dicem̄ sic, aut ratiō corrīb, q̄d h̄
uicī, p̄fērō, p̄mō, p̄p̄mō
Td. fallacia & emigentis & deceptio
p̄nemēs ec̄ eo q̄d consequens estīmā
tio est idem cum auto, ut si di ceteris,
h̄c, q̄d autē, atq̄ q̄d h̄c. hec ultimā
menſch. Et de his figura.

Td fallacia & Non cāa ut cāa
Et sit tunc q̄d inter quāris ex p̄b
Iēmūs & h̄c p̄mī q̄d q̄d mitūt ad cāa
stūm op̄atō. Et p̄tēt nou cāa ut cāa,

Td fallacia & plurim ~~estimātūs~~ fūterrātū
ut unī ydūc̄it h̄ce, q̄d ad plures inter
rogates p̄eptū una reponsi: ut si p̄dēc̄.
afīm̄ et lūp̄is & re aut? committet fallacia
plurim̄ et ip̄q̄; sed h̄ce fallacia facile
potent uideā si q̄d sūm̄ uel dīc̄ dām̄

et ad singularis respondetur multa emigra,
nam carum.
Et hoc de *Enalechis* institutum
dicta sufficiunt.

en raffandi
go manyka
nu infel
ug.
Horis prima
do yitius
is nel falle
de cephi gm
tem ad plan
fi uellim go
tato corvi, go to
et G decepis
enem optimus
ti di cretur
ue ultima

ut cat
s exph
mitut ad in
cau u ca
fraterragin
claves metu
ut si Preys
Kord fallans
mib facile
vini dantur